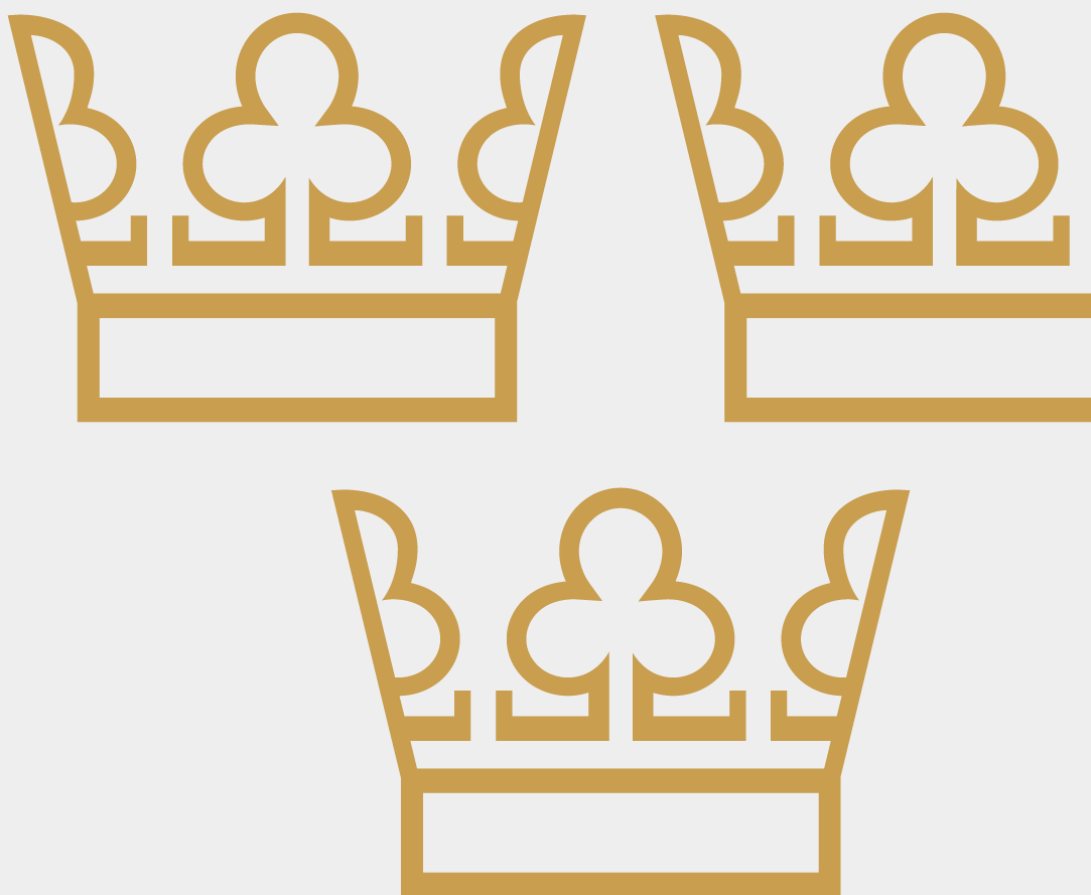

KRAVET PÅ KAPITALBAS OCH KVALIFICERADE SKULDER (MREL)

- Beslutspromemoria

Riksgäldens uppdrag inom finansiell krishantering

Riksgälden ska tillsammans med Finansdepartementet, Finansinspektionen och Riksbanken verka för att det finansiella systemet är stabilt. Det är ett viktigt ansvar eftersom en allvarlig störning i systemet kan orsaka stora kostnader för samhällsekonomin i form av sjunkande produktion och ökad arbetslöshet. Riksgäldens huvudsakliga uppdrag inom finansiell stabilitet är att ge förebyggande stöd till livskraftiga banker och andra institut, hantera systemviktiga företag som inte längre är livskraftiga samt ansvara för insättningsgarantin.

Det förfarande som finns för att hantera systemviktiga företag som inte längre är livskraftiga kallas för resolution. I resolution tar staten, genom Riksgälden, kontroll över ett problemdrabbat företag för att rekonstruera eller avveckla det under ordnade former och i syfte att undvika användning av skattemedel. Under resolutionsprocessen hålls hela eller delar av företaget öppet för att insättare och andra kunder ska ha tillgång till sina konton och övriga tjänster.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL)

I resolution hanteras företagets förluster genom att aktie- och fordringsägare först bär kostnaderna (genom så kallad skuldnedskrivning eller bail-in). För att skuldnedskrivning ska kunna genomföras måste företagen därmed ha en viss mängd kapital och skulder som kan täcka förluster och återställa kapitalet. Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL) säkerställer att det finns tillräckligt med kapital och skulder som kan skrivas ned eller konverteras för att företagets livskraftighet ska kunna återställas.¹

¹ MREL står för "minimum requirement for own funds and eligible liabilities".

Innehåll

Ordlista	3
1. Introduktion och bakgrund	5
Förändringar till följd av bankpaketet	6
Principiella utgångspunkter för tillämpning	7
2. Utgångspunkter för tillämpning av MREL	9
Rättsliga förutsättningar	9
Riksgäldens ställningstaganden	13
3. Fastställande och beräkning av MREL	16
Rättsliga förutsättningar	16
Riksgäldens ställningstaganden	20
4. Uppfyllnad av MREL	28
Rättsliga förutsättningar	28
Riksgäldens ställningstaganden	32
5. Beslutsprocess och infasning	38
Rättsliga förutsättningar	38
Riksgäldens ställningstaganden	40
6. Sammanfattning och konsekvenser	44
Konsekvenser	45
Indikativa beräkningar av MREL	49

Ordlista

Bruttosoliditetskrav: Minimikrav för bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1d tillsynsförordningen

Efterställda kvalificerade instrument och skulder: Efterställda kvalificerade instrument enligt 2 kap. 2 b § LOR och skulder som avses i 4 kap. 11 § LOR

ESR: Europeiskt systemviktig resolutionsenhet

Externt MREL: Det MREL som ska uppfyllas av 1) resolutionsenheter och 2) företag som varken är resolutionsenhet eller dotterföretag till en resolutionsenhet/företag från tredje land

FAB: Förlustabsorberingsbelopp

GSR: Globalt systemviktig resolutionsenhet

Internt MREL: Det MREL som ska uppfyllas av företag som inte är resolutionsenheter och som är 1) dotterföretag till en resolutionsenhet eller 2) dotterföretag till ett företag från tredje land

Institut: Kreditinstitut och värdepappersbolag enligt 2 kap. 1 § LOR

Kombinerat buffertkrav: Krav enligt 2 kap. 2 § lag (2014:966) om kapitalbuffertar

Kvalificerad skuld: Skuld enligt 2 kap. 2 a § LOR

LOR: Lagen (2015:1016) om resolution (enligt den lydelse som trädde i kraft den 1 juli 2021)

LRE: Totalt exponeringsmått för bruttosoliditet

MREL: Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

Nedskrivningsbar skuld: Skuld enligt 2 kap. 2 § LOR

NSR: Nationellt systemviktig resolutionsenhet

Pelare 1-krav: Kapitalkrav enligt artikel 92.1c tillsynsförordningen

Pelare 2-krav: Kapitalkrav som beslutas i enlighet med 2 kap. 1 § första stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag

Resolutionsenhet: en juridisk person inom EES som enligt en resolutionsplan ska vara föremål för resolutionsåtgärder (2 kap. 1 § LOR)

Resolutionsgrupp: en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är a) en resolutionsenhet, b) ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet, eller c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt resolutionsplanen inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag (2 kap. 1 § LOR)

Större dotterföretag: Ett dotterföretag enligt artikel 4.1.135 tillsynsförordningen

TLOF: Totala skulder och eget kapital

TREA: Totalt riskvägt exponeringsbelopp

ÅKB: Återkapitaliseringsbelopp

ÖR: Övrig resolutionsenhet

1. Introduktion och bakgrund

Som en följd av den globala finanskrisen antog EU 2014 harmoniserade regler för hantering av fallerande banker – det s.k. krishanteringsdirektivet.² Genom direktivet etablerades ett särskilt förfarande kallat resolution, som vilar på principen att finansiella kriser ska kunna hanteras på ett samhällsekonomiskt effektivt sätt och så långt som möjligt utan användning av skattemedel eller annat offentligt stöd. Krishanteringsdirektivet har genomförts i svensk rätt i lagen (2015:1016) om resolution (**LOR**). Riksgälden är Sveriges resolutionsmyndighet.

En central del i ett resolutionsförfarande är Riksgäldens befogenhet att kunna återkapitalisera en fallerande bank genom att skriva ned och konvertera skulder till nytt eget kapital. För att säkerställa att det finns tillräckligt med kapital och skulder att skriva ned och konvertera i samband med resolution har alla **institut** varit föremål för ett minimikrav på nedskrivningsbara skulder (kravet har förkortats MREL).

Minimikravet på nedskrivningsbara skulder har beslutats av Riksgälden utifrån regler i LOR och EU-kommissionens delegerade förordning.³ I promemorian "Tillämpning av minimikravet på nedskrivningsbara skulder", 2017, (den tidigare tillämpningspromemorian), redovisade Riksgälden de överväganden som låg till grund för den tidigare tillämpningen.⁴ Tillämpningen har i vissa avseenden kompletterats och ändrats över tid, vilket skett genom separata publikationer på Riksgäldens hemsida.

År 2019 beslutade EU om det så kallade bankpaketet, vilket bl.a. innefattar ett antal ändringar i krishanteringsdirektivet⁵ och i den s.k. tillsynsförordningen⁶. Ändringarna av krishanteringsdirektivet har införts i svensk rätt huvudsakligen genom ändringar i LOR. Dessa ändringar innebär bl.a. att begreppet "minimikrav på nedskrivningsbara skulder" ersätts av begreppet "krav på kapitalbas och kvalificerade skulder". Lagändringarna trädde i kraft den 1 juli 2021.

I denna promemoria redogör Riksgälden för de rättsliga förutsättningarna och de överväganden som ligger till grund för hur myndigheten avser att tillämpa de nya reglerna vid beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Inom ramen för denna promemoria kommer kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder förkortas och benämnas **MREL**. Riksgäldens ställningstaganden framgår

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1450 av den 23 maj 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterier som avser metoden för att fastställa minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder.

⁴ Dnr: RG 2016/425.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet. och om direktiv 98/26/EG.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012.

också av ett separat dokument, MREL-policyn, som ger en samlad beskrivning av hur Riksgälden avser att tillämpa MREL.

Riksgälden har i en remisspromemoria den 2 juli 2021 remitterat myndighetens förslag till ställningstaganden för tillämpning av MREL. Sju av åtta remissinstanser har inkommit med svar. Riksgälden har beaktat samtliga av remissinstansernas synpunkter. I promemorian återges och bemöts dock endast de för denna promemoria mest relevanta synpunkterna. Remissinstansernas synpunkter återfinns löpande under respektive underrubrik för Riksgäldens ställningstaganden.

Beslutspromemorian och MREL-policyn ersätter Riksgäldens tidigare ställningstaganden. MREL-policyn kan komma att uppdateras över tid i den mån kompletteringar blir nödvändiga. MREL-policyn återfinns som ett separat dokument via Riksgäldens hemsida.⁷

Ändringar i Riksgäldskontorets föreskrifter (2015:2) om resolution till följd av ändringarna i LOR behandlas inte i denna promemoria.

Förändringar till följd av bankpaketet

De regeländringar som görs genom bankpaketet innebär inga förändringar i det grundläggande konceptet för MREL. Kravet ska även fortsatt fastställas med utgångspunkt i företagets kapitalkrav (riskvägda och icke riskvägda) och innehålla ett förlustabsorberings- och återkapitaliseringsbelopp. Däremot innebär bankpaketet ett antal ändringar och preciseringar av regelverket, framförallt avseende hur kravet ska uppfyllas. Dessa ändringar och preciseringar motsvarar i stora delar innehållet i de kompletterande resolutionsbarhetsprinciper som Riksgälden valt att tillämpa i avvaktan på bankpaketets genomförande i svensk rätt.

I det följande sammanfattas de huvudsakliga och för denna promemoria relevanta ändringarna som följer av genomförandet av bankpaketet:

- MREL ska uttryckas i två kvoter; en riskvägd kvot (riskvägt MREL) och en bruttosoliditetskvot (icke riskvägt MREL).⁸
- Förlustabsorberingsbeloppet får inte längre inkludera företagets **kombinerade buffertkrav**. Samtidigt införs en skyldighet för företagen att uppfylla det kombinerade buffertkravet utöver riskvägt MREL.⁹
- Den tidigare möjligheten att ställa krav på att företagen ska uppfylla minimikravet på nedskrivningsbara skulder helt eller delvis med en viss typ av efterställda skulder ersätts med obligatoriska krav på efterställning.¹⁰

⁷ Se www.riksdagen.se/mrel

⁸ Enligt tidigare regler skulle minimikravet på nedskrivningsbara skulder beräknas i både riskvägda och icke riskvägda termer, men uttryckas som ett samlat procentuellt krav i relation till företagets totala skulder och eget kapital (TLOF). Eftersom icke riskvägda kapitalkrav inte har tillämpats i Sverige före den 28 juni 2021 beräknades kravet tidigare enbart utifrån företagets riskvägda kapitalkrav.

⁹ Dessa förändringar påverkar inte de samlade krav som ställs på företagen, men innebär att buffertarna placeras ovanpå MREL och därmed kan brukas utan att företagen bryter mot MREL. Riksgälden har i tidigare tillämpning åstadkommit motsvarande funktionalitet genom den s.k. skuldandelsprincipen.

¹⁰ Riksgälden har i tidigare tillämpning ställt motsvarande krav på efterställning genom den s.k. efterställdhetsprincipen.

- För företag som ingår i en koncern anpassas reglerna för att säkerställa att resolution kan genomföras i enlighet med beslutad resolutionsstrategi. För de företag inom en koncern som inte själva ska försättas i resolution gäller vissa särskilda regler för MREL, främst avseende hur kravet ska uppfyllas.¹¹
- Villkoren för skulder som får användas för uppfyllnad av MREL, s.k. **kvalificerade skulder**, skärps i vissa avseenden, bl.a. tillkommer villkor att skulderna inte ska kunna bli föremål för förtida inlösen eller kunna kvittas.
- Företag som bryter mot det kombinerade buffertkravet utöver riskvägt MREL kan bli föremål för beslut om förbud mot värdeöverföringar (utdelningsrestriktioner m.m.). Därutöver specificeras vissa ytterligare ingripandebefogenheter som Riksgälden eller Finansinspektionen kan tillgripa.
- Nya rapporteringskrav för uppföljning av MREL införs. Det införs också krav på att företagen från och med den 1 januari 2024 ska offentliggöra sina MREL-krav och hur de uppfylls.
- De krav som beslutas enligt de nya reglerna ska fasas in och vara fullt ut uppfyllda senast den 1 januari 2024. Det införs också särskilda tidsfrister för att uppfylla MREL efter att ett företag klassificeras som en resolutionsenhet eller efter att resolution har genomförts.

Denna promemoria är avgränsad till frågor relaterade till omfattning, beräkning och uppfyllnad samt infasning av MREL, inklusive krav på efterställning. Det nya rapporteringskravet berörs i Riksgäldens ändrade föreskrifter (2015:2) om resolution. Frågor kring utdelningsrestriktioner, villkor för kvalificerade skulder m.m. behandlas inte inom ramen för denna promemoria.

Principiella utgångspunkter för tillämpning

Riksgäldens beslut om MREL sker enskilt för varje företag utifrån de ramar som ges i LOR. Lagen ger Riksgälden utrymme att besluta om vissa aspekter rörande kravens omfattning, storlek och uppfyllnad. De ställningstaganden som Riksgälden avser att göra avseende dessa aspekter, och som redovisas i denna promemoria, har gjorts med utgångspunkt i nedanstående principer.

- *MREL ska säkerställa att ett fallerande företag kan återkapitaliseras i enlighet med den eller de resolutionsstrategier som är fastlagda i resolutionsplanen.*

En central utgångspunkt i reglerna om MREL är att nivån på kravet ska vara dimensionerat för att dels kunna absorbera förluster, dels återkapitalisera företaget i enlighet med den fastlagda resolutionsstrategin. Det faktiska återkapitaliseringsbehovet, såväl som förutsättningarna för att kunna tillgodose det behovet, är beroende av de omständigheter som råder vid tidpunkten för ett fallissemang, däribland storleken på de förluster som drabbat företaget, företagets marknadsförtroende m.m.. Tillämpningen av MREL bör ske med hänsyn till sådana omständigheter.

- *Efterställning ökar resolutionsbarheten*

Att MREL uppfylls med skulder som är efterställda andra skulder stärker förutsättningarna för att kunna genomföra resolution i enlighet med resolutionsändamålen och utan användning av externa medel. MREL bör därför i den utsträckning regelverket tillåter uppfyllas med kapitalbas och

¹¹ Riksgälden har i tidigare tillämpning ställt motsvarande krav genom en princip som anger hur MREL bör uppfyllas inom koncerner.

efterställda kvalificerade instrument och skulder. Efterställning medverkar också till ökad transparens och ökade förutsättningar för finansmarknaden att prissätta risk på ett korrekt sätt.

- *Tillämpningen av MREL bör vara transparent och lättbegriplig*

Reglerna kring MREL är komplexa. Kravets utformning är dessutom nära sammankopplad med kapitaltäckningsregelverket, vilket i sig är komplext. Det utrymme som Riksgälden har att avgöra hur olika delar av kravet ska utformas adderar till denna komplexitet. Ur ett stabilitetsperspektiv är det angeläget att såväl företagen som deras investerare och kunder förstår hur MREL-kraven bestäms och efterlevs. Vägledande för Riksgäldens tillämpning av det nya regelverket är därför att det ska präglas av öppenhet, förutsägbarhet och begriplighet.

- *MREL bör som utgångspunkt vara riskbaserat*

Att de krav som myndigheter ställer på banker och andra finansiella företag står i proportion till företagets risker skapar incitament för god riskhantering och är i förlängningen till gagn för den finansiella stabiliteten. MREL ska beräknas och uttryckas i både riskvägda och icke riskvägda termer. Det icke riskvägda kravet går att beteckna som ett *minimikrav* som alltid ska säkerställa en viss kapacitet till återkapitalisering i relation till ett företags hela balansräkning. Utgångspunkten för de ställningstagande som Riksgälden därutöver har att göra avseende MREL är att kraven, utifrån ovan resonemang och i den utsträckning reglerna tillåter, bör vara riskbaserade.

- *MREL bör beräknas och uppfyllas på samma sätt för företag med liknande resolutionsstrategier*

Hur nivån på MREL beräknas och hur kravet uppfylls är i grunden en funktion av hur ett företag är avsett att hanteras i händelse av fallissemang. Företag som ska hanteras på samma sätt i händelse av en kris bör därför som utgångspunkt vara föremål för samma typ av krav, vilket exempelvis innebär att de företag som Riksgälden bedömer som systemviktiga och ska hanteras genom resolution som huvudregel bör var föremål för MREL som beräknas och uppfylls på samma sätt. Detta innefattar även hur kraven inom resolutionsgrupper bestäms (givet liknande resolutionsstrategier).

2. Utgångspunkter för tillämpning av MREL

Rättsliga förutsättningar

Allmänt om sambandet mellan resolutionsplanering och MREL

Tillämpningen av regelverket avseende MREL styrs bl.a. av Riksgäldens resolutionsplanering och de prövningar och ställningstaganden som görs inom ramen för den.

Riksgälden är skyldig att upprätta en resolutionsplan för varje institut. Om institutet, tillsammans med andra företag, ingår i en koncern som är föremål för s.k. gruppbaserad tillsyn ska resolutionsplanen omfatta hela koncernen (koncernresolutionsplan).¹² Alla företag som omfattas av planeringsskyldigheter ska, med ett fåtal undantag, också vara föremål för MREL.

Resolutionsplanen ska ange vilka resolutionsåtgärder som Riksgälden avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution. Behovet av resolutionsåtgärder ska baseras på en prövning om institutet och/eller koncernen kan rekonstrueras eller avvecklas genom konkurs, likvidation eller resolution.¹³ Prövningen innefattar ett flertal bedömningar, varav två centrala är bedömningarna om institutet eller koncernen bedriver *kritisk verksamhet* samt om en avveckling kan ha en negativ inverkan på den *finansiella stabiliteten*.¹⁴ Saknas behov av resolutionsåtgärder ska institutet och koncernföretagen avvecklas genom konkurs eller likvidation.

För institut eller koncerner som ska hanteras i resolution finns en resolutionsstrategi som framgår av resolutionsplanen. Resolutionsstrategin anger bl.a. vilka resolutionsåtgärder som ska vidtas och var i en koncern sådana åtgärder ska sättas in. Bedömningarna av institutets eller koncernens kritiska verksamhet och påverkan på finansiell stabilitet utgör också viktiga frågor i utformningen av resolutionsstrategin. Om exempelvis endast delar av ett företags eller en koncerns verksamhet bedöms som kritisk kan resolutionsåtgärderna begränsas till att endast omfatta dessa delar.

Utformningen av resolutionsstrategin utgör grunden för hur reglerna om MREL ska tillämpas. *Nivån* på MREL ska anpassas utifrån de åtgärder som anges i resolutionsplanen, bl.a. med hänsyn till hur stor del av företagets eller koncernföretagens verksamhet som behöver återkapitaliseras. Resolutionsstrategin är också styrande för hur MREL ska *uppfyllas* och på vilken *nivå* kraven ska uppfyllas. Ett företag som enligt resolutionsplanen ska vara föremål för resolutionsåtgärder utgör en s.k. resolutionsenhet och ska uppfylla MREL enligt andra regler än företag som inte ska vara föremål för resolutionsåtgärder.

För resolutionsenheter görs även en klassificering, vilken bl.a. har betydelse för vilka efterställningskrav Riksgälden kan ställa.

¹² 3 kap. 1 och 2 §§ LOR.

¹³ 3 kap. 10 och 11 §§ LOR.

¹⁴ Se 9 § förordningen (2015:1034) om resolution samt Riksgäldens publikation *Finansiell krishantering* (RG 2018/518) där dessa begrepp beskrivs ytterligare.

Företag som omfattas av MREL och nivå för uppfyllnad

De nya reglerna innebär vissa förändringar av kretsen företag som ska omfattas av MREL. Riksgäldens skyldighet att besluta om MREL gäller inte längre enbart institut utan även vissa andra företag som omfattas av LOR.¹⁵ Förändringarna innebär dock inte att samtliga företag som omfattas av LOR kommer att bli föremål för MREL. Vissa företag ska omfattas av MREL endast efter särskilt beslut av Riksgälden.¹⁶ Andra företag kan efter beslut av Riksgälden undantas från MREL.¹⁷

Ändringar i reglerna kring kravens omfattning hänger samman med att det i regelverket införs nya bestämmelser som innebär att tillämpningen av MREL för företag som ingår i koncerner ska anpassas utifrån den resolutionsstrategi som koncernen är föremål för. På vilken nivå MREL ska beräknas och uppfyllas (individuellt eller konsoliderat) samt, med vilken kapitalbas och kvalificerade skulder MREL ska uppfyllas, skiljer sig åt beroende på om ett koncernföretag ska vara föremål för resolutionsåtgärder eller inte. Syftet med dessa ändringar är att säkerställa att förlustabsorberings- och återkapitaliseringskapaciteten finns lokaliserad på rätt plats inom koncernen och kan nyttjas på ett sätt som är förenligt med den beslutade resolutionsstrategin.¹⁸ För dessa ändamål införs nya definitioner som styr hur reglerna om MREL ska tillämpas:

Resolutionsenhet: En resolutionsenhet är en juridisk person (företag) inom EES som enligt resolutionsplanen ska vara föremål för resolutionsåtgärder.^{19, 20}

Resolutionsgrupp: En resolutionsgrupp utgörs av en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är:

- en resolutionsenhet,
- ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet eller
- ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt resolutionsplanen inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag.²¹

En resolutionsgrupp utgörs således av två eller flera koncernföretag som enligt resolutionsplanen ska hanteras samlat i resolution men där endast ett av företagen (resolutionsenheten) försätts i resolution och blir föremål för resolutionsåtgärder.

Övriga företag i resolutionsgruppen försätts inte i resolution utan hanteras huvudsakligen genom de åtgärder som vidtas i förhållande till resolutionsenheten.²²

¹⁵ 4 kap. 1 § LOR som hänvisar till samtliga företag som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2.

¹⁶ 4 kap. 22 § LOR.

¹⁷ 4 kap. 20 § LOR.

¹⁸ Prop. 2020/21:155 s. 67.

¹⁹ 2 kap. 1 § LOR.

²⁰ För företag som ingår i en koncern ska koncernens resolutionsenheter och resolutionsgrupper framgå av koncernresolutionsplanen (3 kap. 2 § LOR). För företag som inte ingår i en koncern finns ingen uttrycklig bestämmelse att resolutionsplanen ska ange resolutionsenhet. Av definitionen av en resolutionsenhet följer dock att ett företag som inte ingår i en koncern men som ska vara föremål för en eller flera resolutionsåtgärder också är att betrakta som en resolutionsenhet.

²¹ 2 kap. 1 § LOR.

²² En resolutionsstrategi som innebär att en koncern som helhet hanteras sammanhållet i resolution genom att endast ett av koncernföretagen, vanligen moderföretaget, försätts i resolution benämns vanligen resolution med en ingångspunkt (eng. Single Point of Entry, SPE). En strategi som innebär att flera företag i en koncern försätts i resolution och hanteras separat benämns motsatsvis resolution med flera ingångspunkter (eng. Multiple Point of Entry, MPE).

Ett företag som inte är resolutionsenhet kan antingen ingå i en resolutionsgrupp (dvs. vara dotterföretag till en resolutionsenhet) eller vara ett företag som inte ingår i en resolutionsgrupp och vars resolutionsplan inte anger några resolutionsåtgärder. Den senare typen av företag är avsedd att hanteras genom konkurs eller likvidation istället för resolution.

För dotterföretag inom resolutionsgrupper gäller särskilda regler om hur MREL ska uppfyllas (se avsnitt 4). För att särskilja de krav som gäller för dessa företag används i denna promemoria och i MREL-policyn begreppet **internt MREL**. För resolutionsenheter samt företag som ska hanteras genom konkurs eller likvidation används begreppet **externt MREL**.

MREL ska i de allra flesta fall beräknas och uppfyllas på *individuell nivå*. För en resolutionsenhet som ingår i en resolutionsgrupp ska dock kravet enbart beräknas och uppfyllas på *konsoliderad nivå*. Detsamma gäller för ett moderföretag inom EES som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till ett företag i tredjeland.²³ För resolutionsenheter som ingår i en resolutionsgrupp avser den konsoliderade nivån konsolidering på resolutionsgruppsnivå.²⁴

För företag som är institut har Riksgälden en skyldighet att besluta om MREL (oavsett om det är en resolutionsenhet eller inte).²⁵ För institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet, dvs. är föremål för internt MREL, finns dock en möjlighet att besluta att institutet helt ska undantas från kraven. Sådana undantag får bara beslutas under vissa förutsättningar.²⁶

Riksgälden har också som utgångspunkt en skyldighet att besluta om MREL för företag som omfattas av LOR men som inte är institut. Om ett sådant företag är ett dotterföretag till en resolutionsenhet får dock Riksgälden besluta om MREL, dvs. företaget omfattas inte av MREL om inte Riksgälden beslutar om det.²⁷

Vilka företag som ska omfattas av beslut om MREL samt på vilken nivå kraven ska beräknas och uppfyllas sammanfattas i Tabell 1.

²³ 4 kap. 23 § LOR.

²⁴ Prop. 2020/21:155 s. 176.

²⁵ 4 kap. 1 § LOR.

²⁶ 4 kap. 20 § LOR. Av punkt 1 b i bestämmelsen följer att undantagsmöjligheten även gäller för institut som är dotterföretag till ett företag som inte själv är resolutionsenhet, men som i sin tur är dotterföretag till en resolutionsenhet (s.k. intermediärt företag) och där detta intermediära företag uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad basis. I praktiken är denna undantagsmöjlighet begränsad till dotterföretag till moderföretag inom EES eftersom det endast är sådana moderföretag (utöver de som är resolutionsenheter) som ska uppfylla MREL på konsoliderad nivå.

²⁷ 4 kap. 22 § LOR.

Tabell 1. Omfattning av MREL och nivå för beräkning och uppfyllnad

Företagstyp	Beslut om MREL	Nivå	Krav
1. Företag som ingår i resolutionsgrupp			
a) Resolutionsenhet	Obligatoriskt (för alla företag)	Konsoliderad	Externt
b) Dotterföretag till resolutionsenhet	Institut: Obligatoriskt, men Riksgälden kan besluta om undantag Ej institut: Endast om Riksgälden beslutar	Individuell	Internt ²⁸
c) Moderföretag inom EES som är dotter till tredjelandsföretag	Obligatoriskt	Konsoliderad	Internt
2. Företag som inte ingår i resolutionsgrupp			
a) Resolutionsenhet	Obligatoriskt (för alla företag)	Individuell	Externt
b) Icke resolutionsenhet (hanteras genom konkurs eller likvidation)	Obligatoriskt (för alla företag)	Individuell Om moderföretag inom EES: konsoliderad	Externt (i tillämpliga delar ²⁹)

Klassificering av resolutionsenheter

Ett företag som enligt resolutionsplanen ska vara föremål för resolutionsåtgärder utgör en resolutionsenhet. Även om den formella skyldigheten för Riksgälden att utse resolutionsenheter är ny innebär det ingen praktisk skillnad mot tillämpningen av tidigare regler. Riksgälden har även sedan tidigare identifierat vilket (eller vilka) företag inom en koncern som ska vara föremål för resolutionsåtgärder, bl.a. i syfte att ställa ändamålsenliga minimikrav på nedskrivningsbara skulder.

En nyhet, som har viss praktisk betydelse för tillämpningen, är att det ska göras en inbördes klassificering av resolutionsenheter utifrån nya bestämmelser i LOR. En resolutionsenhet ska tillhöra någon av de fyra kategorier som följer av reglerna (se tabell 2). Kriterierna för när ett företag ska klassificeras som globalt eller europeiskt systemviktiga resolutionsenheter (**GSR** respektive **ESR**) följer av lag. Klassificeringen av nationellt systemviktiga resolutionsenheter (**NSR**) görs av Riksgälden baserat på en bedömning av om resolutionsenhetens eventuella fallissemang utgör en sannolik systemrisk. Resolutionsenheter som inte är GSR, ESR eller bedöms vara en NSR har ingen definition i LOR. För tydlighet används begreppet övrig resolutionsenhet (**ÖR**) som beteckning för sådana resolutionsenheter.

Klassificeringen får betydelse för vilka krav som resolutionsenheterna blir föremål för. För GSR och ESR gäller vissa miniminivåer för MREL och efterställning. För NSR får Riksgälden besluta att samma miniminivåer ska gälla som gäller för ESR.³⁰ För ÖR tillämpas inga miniminivåer. Klassificeringen har också betydelse för kravet på efterställning. I avsnitt 3 och 4 följer närmare redogörelse för hur klassificeringen påverkar kraven.

²⁸ För dotterföretag till en resolutionsenhet som ska avvecklas genom konkurs eller likvidation görs vissa undantag från villkoren för kvalificerade skulder för internt MREL (4 kap. 12 andra stycket).

²⁹ Se prop. 2020/21:155 s.93 för närmare beskrivning av innebörden av "i tillämpliga delar".

³⁰ 4 kap. 3, 18 och 19 §§ LOR.

Tabell 2. Klassificering av resolutionsenheter³¹

Resolutionsenhet	Beskrivning
Globalt systemviktig resolutionsenhet (GSR)	Resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant enligt definitionen i LOR.
Europeiskt systemviktig resolutionsenhet (ESR)	Resolutionsenhet som inte är GSR och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro.
Nationellt systemviktig resolutionsenhet (NSR)	Resolutionsenhet som inte är GSR eller ESR men som Riksgälden bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.
Övrig resolutionsenhet (ÖR)	Företag som är resolutionsenhet men som inte klassificerats som GSR, ESR eller NSR.

Riksgäldens ställningstaganden

Beslut om MREL för dotterföretag som inte är institut

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

Företag som inte är institut och är dotterföretag till en resolutionsenhet ska som huvudregel inte omfattas av MREL. Riksgälden får emellertid fatta beslut om MREL även för sådana företag.³²

Motsvarande möjlighet att besluta om minimikrav för nedskrivningsbara skulder för företag som inte är institut fanns även tidigare.³³ Möjligheten att fatta sådana beslut har dock inte tillämpats. Riksgälden avser inte heller framöver att fatta beslut om MREL för sådana dotterföretag. Det kan dock komma att ske i enskilda fall om det anses behövligt utifrån resolutionsplanen. Ett exempel där sådana beslut kan bli aktuella är för företag som utgör s.k. intermediära företag, dvs. är dotterföretag till en resolutionsenhet som i sin tur har egna dotterföretag inom samma resolutionsgrupp som är föremål för MREL.

Undantag från internt MREL

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

Riksgälden får besluta att ett institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet, dvs. institut som är föremål för internt MREL, ska undantas från MREL.³⁴ Ett sådant beslut förutsätter att ett antal villkor är uppfyllda, däribland att både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i Sverige och ingår i samma resolutionsgrupp samt att det inte föreligger några hinder för resolutionsenheten att överföra eller återbetala medel till dotterföretaget.³⁵

I enlighet med vad som framgår i avsnitt 3 kan MREL för vissa dotterföretag som ingår i en resolutionsgrupp komma att begränsas till förlustabsorberingsbeloppet. En förutsättning för det är att dotterföretaget inte bedriver kritisk verksamhet eller om dess fallissemang inte utgör ett hot mot

³¹ 2 kap. 1 § LOR.

³² 4 kap. 22 § LOR.

³³ Möjligheten omfattade inte enbart dotterföretag utan en bredare krets av företag. Av de nya reglerna följer en skyldighet för Riksgälden att besluta om MREL för alla företag, såtillvida de inte är dotterföretag till en resolutionsenhet (se Tabell 1).

³⁴ Undantagsmöjligheten gäller även i vissa begränsade fall för institut som är dotterföretag till företag som inte är en resolutionsenhet.

³⁵ 4 kap. 20 § LOR.

resolutionsgruppens kritiska verksamheter eller mot den finansiella stabiliteten. En sådan begränsning är för dessa dotterföretag i praktiken likvärdig med ett undantag eftersom internt MREL inte kommer överstiga dotterföretagets kapitalkrav och därmed heller inte utgöra något tillkommande krav.

För dotterföretag vars krav inte kommer begränsas till ett förlustabsorberingsbelopp gör Riksgälden följande bedömning gällande möjligheten att besluta om undantag från internt MREL.

Syftet med internt MREL är att säkerställa att det finns tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder hos ett dotterföretag för att täcka det förlustabsorberings- och återkapitaliseringsbehov som kan förväntas uppstå om dotterföretaget fallerar. Saknas sådana resurser måste dotterföretaget kunna återkapitaliseras på annat sätt än genom nedskrivning och konvertering av dotterföretagets skulder. Ett undantag från internt MREL förutsätter att det finns andra mekanismer som säkerställer att en återkapitalisering av ett dotterföretag kommer att kunna ske i tillräcklig omfattning och inom nödvändiga tidsramar. De villkor som regelverket ställer upp för att resolutionsmyndigheten ska kunna medge undantag utgör ett antal grundförutsättningar för att möjliggöra detta.

Även om samtliga dessa villkor är uppfyllda utgör det ingen garanti för att medel för återkapitalisering kommer kunna tillhandahållas i alla tänkbara scenarier. Exempelvis kan en resolutionsenhet som har kapacitet att tillföra resurser till dotterföretag (dvs. uppfyller MREL på konsoliderad nivå) vid tidpunkten för beslut om undantag sakna motsvarande kapacitet vid tidpunkten för dotterföretagets fallissemang. Att villkoren är uppfyllda är således enligt Riksgälden inte en tillräcklig förutsättning för att medge undantag.

Riksgäldens bedömning är att den säkerhet som uppnås genom att dessa dotterföretag åläggs att uppfylla internt MREL, och som medför att förlustabsorberings- och återkapitaliseringskapacitet på förhand finns utallokerad hos dotterföretagen, inte på samma sätt kan åstadkommas genom andra mekanismer för tillförsel av medel från resolutionsenheten. Av detta skäl avser Riksgälden att som utgångspunkt inte tillämpa möjligheten att besluta om undantag från internt MREL.

Klassificering av nationellt systemviktiga resolutionsenheter (NSR)

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.
--

Vilka bestämmelser om MREL och efterställning som är tillämpliga för en resolutionsenhet avgörs av hur enheten klassificeras. Vad som avses med GSR respektive ESR följer av lag. Klassificering av NSR grundas istället på Riksgäldens bedömning av om enheten utgör en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang. En resolutionsenhet som inte klassificeras som systemviktig, dvs. inte utgör en GSR, ESR eller NSR, är en ÖR.

I det följande redovisas hur Riksgälden avser att göra klassificeringen av NSR.

Bedömningen av om en resolutionsenhet utgör en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang hänger samman med den prövning som görs i resolutionsplaneringen avseende hur ett företag (eller grupp) ska hanteras vid ett eventuellt fallissemang. När Riksgälden upprättar en resolutionsplan ska myndigheten pröva i vilken utsträckning det är möjligt att avveckla företaget genom konkurs, likvidation, resolution eller motsvarande utländska förfarande på ett sätt som inte leder till en allvarlig

störning i det finansiella systemet inom EES.³⁶ Om en avveckling av ett företag genom konkurs eller likvidation bedöms förorsaka allvarliga störningar i det finansiella systemet ska företaget enligt resolutionsplanen hanteras genom resolution.

Ett fallerande företag som bedöms förorsaka allvarliga störningar i det finansiella systemet vid fallissemang utgör enligt Riksgälden en sannolik systemrisk. En prövning som visar att ett fallerande företag behöver försättas i resolution innebär således att företaget har konstaterats utgöra en sannolik systemrisk och uppfyller därmed enligt Riksgälden förutsättningen för att klassificeras som NSR.

Det anförda innebär att de företag som Riksgälden för närvarande planerar att hantera i resolution – och som inte uppfyller förutsättningarna för att vara en GSR eller en ESR – enligt Riksgälden ska anses utgöra NSR. Det innebär vidare att inget företag är att anse som en ÖR. Det innebär också att förutsättningarna för att klassificera vissa företag som NSR – dvs. de företag som Riksgälden planerar att hantera i resolution men som inte uppfyller förutsättningarna för att vara GSR eller ESR – anses ha förelegat före den 1 januari 2022. Det har betydelse för infasningen av MREL och krav på efterställning (se avsnitt 4 och 5).³⁷

³⁶ 3 kap. 10 och 11 §§ LOR.

³⁷ Se prop. 2020/21:155 s. 202 f. jämfört med s. 177.

3. Fastställande och beräkning av MREL

Rättsliga förutsättningar

MREL ska beräknas med utgångspunkt i företagets, eller i förekommande fall resolutionsgruppens, riskvägda och icke riskvägda kapitalkrav.³⁸ I det avseendet innebär det nya regelverket ingen förändring av hur kravet beräknas. En nyhet är dock att kravet framöver ska uttryckas som en procentandel av de riskvägda respektive icke riskvägda exponeringsmått som beräkningen baserats på, istället för en procentandel av totala skulder och eget kapital (**TLOF**).³⁹ På motsvarande sätt som för kapitalkraven kommer MREL därmed bestå av ett riskvägt krav (riskvägt MREL) och ett icke riskvägt krav (icke riskvägt MREL).⁴⁰

Riskvägt MREL ska uttryckas som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet (**TREA**) beräknat enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller kapitalbaskravet enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen⁴¹ multiplicerat med 12,5.⁴² Icke riskvägt MREL ska uttryckas som en procentandel av det totala exponeringsmålet (**LRE**) beräknat enligt artiklarna 429 och 429a i tillsynsförordningen.⁴³

För både riskvägt MREL och icke riskvägt MREL gäller att kravet ska beräknas utifrån summan av ett förlustabsorberingsbelopp (**FAB**) och ett återkapitaliseringsbelopp (**ÅKB**). Båda dessa belopp fastställs utifrån företagets riskvägda respektive icke riskvägda kapitalkrav.⁴⁴ Storleken på FAB fastställs på samma sätt för alla företag, medan ÅKB kan anpassas utifrån bl.a. den resolutionsstrategi som ett företag eller en grupp är föremål för. Kraven uttryckta i procent erhålls genom att beräkna den kvot som utgörs av summan av FAB och ÅKB (täljaren) och nyss nämnda exponeringsbelopp (nämnaren). En närmare beskrivning av hur kraven beräknas och uttrycks framgår nedan.

Vid fastställandet av icke riskvägt MREL ska Riksgälden (på motsvarande sätt som har gällt tidigare) även ta hänsyn till de krav som gäller för användning av resolutionsreserven och annan extern finansiering i samband med resolution.⁴⁵

³⁸ 4 kap. 3 § LOR.

³⁹ 4 kap. 1 § LOR.

⁴⁰ Minimikravet på nedskrivningsbara skulder har inte beräknats utifrån icke riskvägda kapitalkrav eftersom några bindande sådana kapitalkrav inte har tillämpats för svenska företag. I och med att icke riskvägda kapitalkrav blev bindande fr.o.m. 28 juni 2021 kommer även MREL att beräknas i icke-riskvägda termer. I det avseendet innebär tillämpningen av de nya reglerna en förändring gentemot tidigare.

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

⁴² 4 kap. 1 § andra stycket 1 LOR.

⁴³ 4 kap. 1 § andra stycket 2 LOR.

⁴⁴ 4 kap. 3 och 4 §§ LOR. För GSR och större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES följer detta av att det i 4 kap. 2 § anges att Riksgälden ska besluta om ett ytterligare krav, utöver den riskvägda kvoten och bruttosoliditetskvoten enligt artiklarna 92a, 92b och 494 i tillsynsförordningen, om det är nödvändigt för att uppfylla villkoren i artikel 45c i krishanteringsdirektivet.

⁴⁵ 4 kap. 5 § 1 LOR.

Företag som klassificeras som GSR eller ESR är föremål för vissa miniminivåer för MREL.⁴⁶ Riksgälden får, med beaktande av vissa omständigheter, besluta att ett företag som klassificerats som en NSR ska omfattas av samma miniminivåer för MREL som gäller för ESR.⁴⁷ Ett sådant beslut får till följd att de bestämmelser om krav på efterställning som gäller för ESR blir tillämpliga även för NSR.⁴⁸

För riskvägt MREL införs genom bankpaketet en begränsning att det kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet inte samtidigt får användas för att uppfylla riskvägt MREL.⁴⁹ Detta s.k. dubbelräkningsförbud medför att det kombinerade buffertkravet måste uppfyllas *utöver* riskvägt MREL, vilket innebär en samlad, *effektiv*, riskvägd kravnivå som uppgår till riskvägt MREL plus det kombinerade buffertkravet. För de företag som utgör resolutionsenheter medför dock dubbelräkningsförbudet ingen höjning av den samlade riskvägda kravnivån (MREL plus det kombinerade buffertkravet) eftersom Riksgälden har åstadkommit en motsvarande funktionalitet genom tillämpningen av den s.k. skuldandelsprincipen. Däremot medför förbudet en faktisk ökning av det samlade *interna* riskvägda kravnivån (internt MREL plus det kombinerade buffertkravet) eftersom Riksgälden inte tillämpat skuldandelsprincipen på dotterföretag.

Figur 1. Beräkning av MREL

$$\text{Riskvägt MREL (\% av TREA)} = \frac{FAB_{TREA} + \dot{A}KB_{TREA}}{TREA}$$

$$\text{Icke riskvägt MREL (\% av LRE)} = \frac{FAB_{LRE} + \dot{A}KB_{LRE}}{LRE}$$

Beräkning av förlustabsorberingsbeloppet

FAB ska beräknas på samma sätt för alla företag som är föremål för MREL.⁵⁰

För riskvägt MREL utgörs FAB av summan av företagets, eller i förekommande fall resolutionsgruppens, riskvägda **pelare 1-krav** och **pelare-2 krav**.⁵¹

För icke riskvägt MREL utgörs FAB av företagets, eller i förekommande fall resolutionsgruppens, **bruttosoliditetskrav** (3 procent av LRE).⁵²

⁴⁶ Artikel 92a, 92b och 494 i tillsynsförordningen samt 4 kap 3 § andra stycket LOR.

⁴⁷ 4 kap. 3 § tredje stycket LOR.

⁴⁸ 4 kap. 13, 15 och 19 §§ LOR.

⁴⁹ 2 kap. 1 § andra stycket lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

⁵⁰ För GSR sker beräkning av FAB och ÅKB för att avgöra behovet och storleken på det ytterligare krav, utöver de miniminivåer som följer av tillsynsförordningen, som följer av 4 kap. 2 §.

⁵¹ 4 kap. 3 § 1a och 4 kap. 4 § 1a LOR.

⁵² 4 kap. 3 § 2a och 4 kap. 4 § 2 a LOR.

Beräkning av återkapitaliseringsbeloppet

ÅKB ska uppgå till det belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla de riskvägda pelare 1- och pelare 2-kraven respektive bruttosoliditetskravet efter genomförandet av resolution.⁵³

Utgångspunkten för beräkningen av ÅKB är således densamma som för FAB, dvs. det ska uppgå till summan av tillämpliga pelare 1- och pelare-2 krav för riskvägt MREL och till bruttosoliditetskravet för icke riskvägt MREL. Eftersom återkapitaliseringsbehovet i ett fallerande företag är beroende av de åtgärder som vidtas för att hantera fallissemang, liksom de förutsättningar som mer allmänt bedöms råda i samband med resolution, ger LOR visst utrymme för anpassningar av ÅKB:

- För företag som enligt resolutionsplanen ska *hanteras genom konkurs eller likvidation* får Riksgälden besluta att MREL ska begränsas till enbart FAB, dvs. ÅKB tillämpas inte alls i MREL.⁵⁴
- För företag som enligt resolutionsplanen ska *hanteras genom resolution eller ingår i en resolutionsgrupp*:
 - o ska ÅKB i både riskvägt MREL och icke riskvägt MREL justeras med hänsyn till resolutionsåtgärder som framgår av resolutionsplanen.⁵⁵
 - o ska ÅKB i riskvägt MREL justeras med hänsyn till de pelare 2-krav som är tillämpliga efter att resolutionsstrategin genomförs.⁵⁶
 - o får Riksgälden besluta att ÅKB i riskvägt MREL ska inkludera ett marknadsförtroendepåslag, dvs. ett kompletterande belopp i syfte att säkerställa att företaget kan upprätthålla tillräckligt marknadsförtroende under en viss period efter att resolutionsåtgärder har vidtagits.⁵⁷

Hur Riksgälden avser att tillämpa reglerna för anpassningar av ÅKB framgår i avsnittet Riksgäldens ställningstaganden nedan.

Fastställande av icke riskvägt MREL

När Riksgälden fastställer icke riskvägt MREL ska hänsyn tas till de krav som gäller för att kunna tillskjuta extern finansiering vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget eller det statliga stabiliseringsverktyget.⁵⁸

Vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget aktualiseras användning av extern finansiering om Riksgälden beslutar att undanta **nedskrivningsbara skulder** från nedskrivning och konvertering.⁵⁹ Om beslut om sådana undantag fattas får medel från resolutionsreserven (eller alternativa finansieringskällor) användas om det behövs för att absorbera förluster eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Sådana medel får dock endast användas om aktieägare och borgenärer först

⁵³ 4 kap. 3 § 1b och 2b samt 4 kap. 4 § 1b och 2b LOR.

⁵⁴ 4 kap. 4 § andra stycket LOR.

⁵⁵ Det följer av 4 kap. 3 § 1b och 2b som anger att den riskvägda respektive icke riskvägda kvoten ska innehålla ett belopp som gör det möjligt att uppfylla kapitalkraven efter genomförande av resolution samt av 4 kap. 5 § 2 som anger att ÅKB ska utgå från de senast rapporterade värdena för det totala riskexponeringsbeloppet och det totala exponeringsmättet. Se även prop. 2020/21:155 s. 86.

⁵⁶ Det följer av 4 kap. 3 § 1b och 4 kap. 4 § 1b LOR, se även prop. 2020/21:155 s. 86.

⁵⁷ 4 kap. 6 § LOR.

⁵⁸ 4 kap. 5 § 1 LOR.

⁵⁹ 21 kap. 27 och 30 §§ LOR.

har bidragit till förlustabsorbering och återkapitalisering motsvarande minst åtta procent av TLOF eller, under vissa förutsättningar, 20 procent av riskvägda tillgångar, baserat på den värdering som ska göras i samband med resolution.⁶⁰

Vid tillämpning av det statliga stabiliseringsverktyget får extern finansiering i form av statligt stöd (inte medel ur resolutionsreserven) användas för att antingen delta i kapitaliseringen eller tillfälligt ta över ägandet av ett företag i resolution. På samma sätt som för skuldnedskrivningsverktyget är sådan extern finansiering villkorad av att aktieägare och borgenärer först har bidragit till förlustabsorbering och återkapitalisering motsvarande minst åtta procent av TLOF. Den alternativa förutsättningen om 20 procent av riskvägda tillgångar är inte tillämplig för detta verktyg.⁶¹

När Riksgälden fastställer icke riskvägt MREL kan kravet därför justeras så att det motsvarar de nivåer som aktieägare och borgenärer först ska ha bidragit med. Som beskrivs ovan gäller det vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget under förutsättning att Riksgälden först har beslutat om att undanta vissa nedskrivningsbara skulder från nedskrivning och konvertering. Om Riksgälden bedömer att vissa skulder helt eller delvis kommer att undantas (eller överföras till ett annat företag) ska MREL uppfyllas med kapitalbas eller kvalificerade skulder som täcker dessa skulder.⁶²

Tillämpning av det statliga stabiliseringsverktyget förutsätter bl.a. att en allvarlig störning i det finansiella systemet råder samt att användandet av något annat resolutionsverktyg eller resolutionsåtgärd inte är tillräcklig.⁶³

Hur Riksgälden vid fastställande av icke riskvägt MREL avser att ta hänsyn till de krav som gäller för att kunna tillskjuta extern finansiering framgår i avsnittet Riksgäldens ställningstaganden nedan.

Miniminivåer för vissa resolutionsenheter

För resolutionsenheter som klassificeras som GSR eller ESR får riskvägt MREL och icke riskvägt MREL inte understiga vissa miniminivåer.⁶⁴ För NSR får Riksgälden besluta att tillämpa samma miniminivå som gäller för ESR.⁶⁵ Om riskvägt MREL och icke riskvägt MREL, beräknat i enlighet med vad som beskrivs ovan, är lägre än dessa miniminivåer ska alltså respektive MREL uppgå till miniminivån.

Nivåerna på de kapitalkrav som ligger till grund för beräkning av FAB och ÅKB medför att miniminivåerna inte kommer underskridas annat än i de fall då ÅKB är föremål för justeringar med hänsyn till åtgärder i resolutionsplanen (se vidare nedan i detta avsnitt). Miniminivåerna fyller dock en viss funktion utöver att de utgör en nedre gräns för nivån på MREL. Dels har dess tillämpning betydelse för förutsättningarna för att tillämpa efterställningskrav för resolutionsenheter som är NSR (se avsnitt 4), dels påverkar de hur MREL ska fasas in fram till 1 januari 2024 (se avsnitt 5).

⁶⁰ 21 kap. 30 § LOR.

⁶¹ 22 kap. 1 och 2 §§ LOR.

⁶² 4 kap. 7 § LOR.

⁶³ 22 kap. 2 § LOR.

⁶⁴ Se fotnot 45.

⁶⁵ 4 kap. 3 § tredje stycket LOR.

Tabell 3. Miniminivåer för MREL

	Riskvägt MREL (procent av TREA)	Icke riskvägt MREL (procent av LRE)
GSR	18	6,75
ESR och NSR	13,5	5

Internt MREL

De rättsliga förutsättningarna som beskrivs ovan gäller även för fastställande av internt MREL.⁶⁶ För större dotterföretag till icke EU-baserade globalt systemviktiga institut och som inte är resolutionsenheter ska dock MREL uppgå till 90 procent av den nivån som hade gällt om företaget hade varit resolutionsenhet.⁶⁷ Någon motsvarande bestämmelse finns inte för andra dotterföretag.

Riksgäldens ställningstaganden

MREL för företag som ska hanteras genom konkurs eller likvidation

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

För företag som enligt resolutions- eller koncernresolutionsplanen ska hanteras genom konkurs eller likvidation får Riksgälden begränsa MREL (både riskvägt och icke riskvägt MREL) till FAB. För sådana företag tillämpas således inte ÅKB alls i MREL, vilket innebär att MREL inte kommer överstiga företagets kapitalkrav. För dessa företag utgör därmed inte MREL något tillkommande krav vid sidan av kapitalkraven. Vid ett beslut om att begränsa MREL till FAB ska Riksgälden särskilt ta hänsyn till hur den finansiella stabiliteten påverkas.⁶⁸

Riksgälden avser att på samma sätt som tidigare begränsa kravet till FAB för de företag som enligt resolutionsplanen bedöms kunna hanteras genom konkurs eller likvidation. Hänsyn till hur den finansiella stabiliteten påverkas av ett sådant beslut tas under resolutionsplaneringen då bedömningen görs att företaget kan avvecklas genom konkurs eller likvidation utan allvarliga störningar i det finansiella systemet.

Till skillnad från den tidigare tillämpningen avser Riksgälden att tillämpa möjligheten att begränsa kravet till FAB även för dotterföretag som ingår i en resolutionsgrupp, dvs. för företag som är föremål för internt MREL. Dotterföretag kommer därmed att bli föremål för en motsvarande bedömning som övriga företag, dvs. om företaget kan avvecklas genom konkurs eller likvidation utan allvarliga störningar i det finansiella systemet. Den prövningen kommer därför ta sin utgångspunkt i om dotterföretaget bedriver kritisk verksamhet eller om en avveckling kan ha en negativ inverkan på den finansiella stabiliteten.

⁶⁶ 4 kap. 4 § LOR.

⁶⁷ Artikel 92b 1 i tillsynsförordningen. I den svenska översättningen av förordningen används *betydande* dotterföretag vilket dock är detsamma som ett *större* dotterföretag – jämför engelsk version av tillsynsförordningen som använder "material subsidiary".

⁶⁸ Se prop. 2020/21:155 s. 165 f.

Prövningen av kritisk verksamhet kommer göras utifrån den metodik som tillämpas i Riksgäldens resolutionsplanering. Om företaget bedöms bedriva kritisk verksamhet kommer MREL inte begränsas till FAB.

För dotterföretag som ingår i en resolutionsgrupp behöver prövningen av inverkan på finansiell stabilitet, i händelse av dotterbolagets fallissemang, innefatta en bedömning av påverkan på resten av resolutionsgruppen inklusive resolutionsenheten. För den bedömningen avser Riksgälden att utgå från LOR:s definition av större dotterföretag.⁶⁹ Företag som enligt den definitionen utgör ett större dotterföretag kan antas ha en (indirekt) inverkan på finansiell stabilitet till följd av dess storlek inom resolutionsgruppen (eftersom resolutionsgruppen i sig har bedömts bedriva kritisk verksamhet och/eller kunna ha en inverkan på finansiell stabilitet). Som utgångspunkt avser Riksgälden inte begränsa MREL till FAB för sådana dotterföretag.

Sammanfattningsvis avser Riksgälden som utgångspunkt begränsa MREL till FAB endast för sådana dotterföretag som 1) inte bedöms ha kritisk verksamhet och 2) inte utgör ett större dotterföretag. För dotterföretag som återfinns nära de tröskelvärden som ges av definitionen av ett större dotterföretag, kommer Riksgälden att göra en bedömning som även innehåller vissa kvalitativa aspekter.

Att MREL på detta sätt begränsas för enskilda företag som ingår i en resolutionsgrupp kommer dock inte påverka MREL på konsoliderad resolutionsgruppsnivå (dvs. det krav som ska uppfyllas av resolutionsenheten). Det beror på att genomförandet av resolutionsstrategin bygger på att hela resolutionsgruppen – om resolutionsenheten bedöms som fallerande – ska hållas samman i resolution, vilket förutsätter att det finns kapacitet att vid behov kunna återkapitalisera hela gruppens verksamhet, inklusive de berörda dotterföretagen.⁷⁰ Om dotterföretagets enskilda fallissemang – dvs. i en situation där endast dotterföretaget är fallerande – inte bedöms kunna påverka resolutionsgruppens ställning är det emellertid tillräckligt att denna återkapitaliseringskapacitet finns inom gruppen (hos resolutionsenheten).

Anpassningar av ÅKB för resolutionsåtgärder

Remissinstansernas synpunkter: Svenska Bankföreningen (Bankföreningen), Finansinspektionen (FI) och Finansbolagens förening anser att ÅKB bör justeras med hänsyn till att balansräkningen kan förväntas minska i samband med resolution.

Av LOR följer att ÅKB ska uppgå till ett belopp som gör det möjligt att uppfylla kapitalkraven efter genomförande av resolution. Vilket belopp som då kommer vara nödvändigt beror bl.a. på hur resolutionen genomförs, dvs. vilka resolutionsåtgärder som tillämpas. Om resolutionsplanen föreskriver åtgärder som påverkar de kapitalkravnivåer som behöver uppfyllas efter resolution ska ÅKB anpassas därefter. En sådan anpassning åstadkoms genom en justering av de rapporterade exponeringsbelopp som ligger till grund för beräkningen av riskvägt och icke riskvägt MREL (dvs. TREA och LRE).

⁶⁹ 2 kap. 1 § LOR. Ett större dotterföretag är ett dotterföretag som på individuell nivå eller på gruppnivå; innehar mer än 5 procent av moderföretagets konsoliderade TREA, genererar mer än 5 procent av moderföretagets totala rörelseintäkter, eller har ett LRE som utgör mer än 5 procent av moderföretagets konsoliderade LRE.

⁷⁰ Under förutsättning att resolutionsplanen inte anger att endast delar av företagets verksamhet kommer behöva återkapitaliseras i samband med resolution.

Åtgärder i resolutionsplanen som kan aktualisera en justering av exponeringsbeloppen innefattar huvudsakligen sådana resolutionsåtgärder som innebär att endast delar av ett företags verksamhet ska upprätthållas efter resolution och därmed behöver återkapitaliseras. Det skulle exempelvis kunna vara fallet när resolutionsplanen anger att det är möjligt att separera de kritiska verksamheterna från resterande delar av företaget, t.ex. genom användning av försäljnings- eller broinstitutsvärket.

En annan omständighet som skulle kunna medföra ett lägre återkapitaliseringsbehov efter resolution är att det fallerande företags balansomslutning minskat till följd av de förluster som föranledde fallissemang. Det är dock inte en följd av de åtgärder som anges i planen, vilket enligt Riksgälden är en rättslig förutsättning för justering av exponeringsbeloppet. Justeringar på den grund som FI, Bankföreningen och Finansbolagens förening förespråkar är således enligt Riksgälden inte möjliga.

Riksgälden anser dessutom att det inte är säkert att en mindre balansräkning medför motsvarande minskningar i de exponeringsbelopp som ligger till grund för beräkning av ÅKB. Det gäller i synnerhet TREA där minskningar av beloppet till följd av avskrivna tillgångar kan motverkas av att riskvikterna på kvarvarande tillgångar stiger. En justering av ÅKB på basis av en förväntad minskad balansräkning efter resolution måste också ställas mot andra osäkerheter vad gäller krisförloppet och de åtgärder Riksgälden kan behöva vidta i resolution. Riksgälden anser därför att den minskade kapaciteten för återkapitalisering som en justering av ÅKB skulle resultera i medför onödiga risker i resolutionshanteringen.

Mot bakgrund av ovanstående kommer anpassningar av ÅKB för åtgärder som framgår av resolutionsplanen endast att ske för företag vars föredragna – och i förekommande fall alternativa – resolutionsstrategi innefattar åtgärder som innebär att endast delar av företags verksamhet kommer behöva återkapitaliseras i samband med resolution.

Anpassningar av ÅKB för pelare 2-krav

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

Till skillnad från minimikapitalkraven är pelare 2-krav inte givna av lag utan är beroende av hur FI beslutar att tillämpa dem. Den utveckling som leder till att ett företag försätts i resolution, liksom resolutionsåtgärderna som sådana, är omständigheter som skulle kunna föranleda FI att besluta om förändrade pelare 2-krav (och buffertkrav) för företaget. Sådana förändringar påverkar återkapitaliseringsbehovet för företaget. Det är av den anledningen som Riksgälden ska justera det belopp i ÅKB som motsvarar pelare 2-kravet med hänsyn till hur det kravet kommer att tillämpas efter att den föredragna resolutionsstrategin genomförts.

Rättsliga förutsättningar för att justera ÅKB på denna grund har funnits sedan tidigare.⁷¹ Riksgälden har dock inte tillämpat några sådana justeringar eftersom det bedömts att det inte med tillräcklig säkerhet går att fastställa vilka kapitalkrav som kommer vara tillämpliga vid en framtida tidpunkt. Riksgälden avser att tillämpa de nya reglerna på motsvarande sätt. Det betyder att det pelare 2-krav som ingår i ÅKB som utgångspunkt kommer vara detsamma som det som ingår i FAB.

⁷¹ Artikel 2.9 Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1450.

Marknadsförtroendepåslag i ÅKB

Remissinstansernas synpunkter: *Bankföreningen, Svensk Exportkredit och FI* avstyrker förslaget att inkludera pelare 2-vägledningen i marknadsförtroendebeloppet. *Riksbanken* anser att även det kontracykliska kapitalbuffertkravet bör ingå i marknadsförtroendebeloppet.

Finansbolagens förening ifrågasätter om det är ändamålsenligt att inkludera pelare 2-vägledning i marknadsförtroendepåslaget och *Sparbankernas Riksförbund* framför att ett beslut om ett marknadsförtroendepåslag förutsätter en företagsspecifik prövning.

Riksgälden får höja ÅKB i riskvägt MREL för att säkerställa att ett företag kan upprätthålla marknadsförtroendet efter genomförd resolution under en lämplig tidsperiod om maximalt ett år. Ett sådant s.k. *marknadsförtroendebelopp* ska som utgångspunkt uppgå till ett belopp motsvarande det kombinerade buffertkravet exklusive det kontracykliska buffertkravet efter genomförande av resolution eller nedskrivning eller konvertering utanför resolution.⁷² Beloppet kan dock justeras både uppåt och nedåt om det bedöms lämpligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa att företaget kan tillhandahålla kritisk verksamhet utan förebyggande statligt stöd.⁷³

Motsvarande bestämmelser om tillämpning av ett marknadsförtroendebelopp i ÅKB fanns även tidigare.⁷⁴ Riksgälden valde dock att avvakta med en eventuell tillämpning eftersom det rådde osäkerhet om bankpaketets regeländringar skulle medge att buffertkraven inkluderades i ÅKB.⁷⁵ Det står nu klart att regelverket fortsatt medger en sådan tillämpning.

Vilken kapitalnivå som är nödvändig för att säkerställa ett bibehållet marknadsförtroende efter resolution kan inte avgöras med exakthet.⁷⁶ Ett marknadsförtroendebelopp som motsvarar det kombinerade buffertkravet, exklusive den kontracykliska bufferten, ger ett totalt ÅKB som motsvarar företagets totala regulatoriska kapitalbehov, exklusive den kontracykliska bufferten och den s.k. pelare 2-vägledningen. I praktiken, vilket även påtalas av remissinstanserna, kan dock återkapitaliseringsbehovet ur ett förtroendeperspektiv vara såväl högre som lägre än det beloppet.

Behovet av att tillämpa ett marknadsförtroendebelopp har enligt Riksgäldens mening förstärkts av de förändringar av kapitalkraven som bankpaketet medfört (med större buffertinslag och tillämpning av pelare 2-vägledning). Utan tillämpning av ett marknadsförtroendebelopp skulle dessa förändringar innebära en återkapitaliseringskapacitet som relativt kapitalsituationen hos jämförbara konkurrenter (som inte varit föremål för resolution) blir betydligt lägre än vad som följde av den tidigare tillämpningen.

Riksgälden har, som FI framför, verktyg och befogenheter som i sig är viktiga för att återupprätta marknadsförtroendet för ett företag i resolution. Att så är fallet innebär dock inte att kapitalsituationen saknar betydelse. Som Riksbanken påpekar tar det sannolikt viss tid innan ett företag som varit föremål för resolution återfår fullt förtroende. Det gäller även om Riksgälden åtagit

⁷² 4 kap. 6 § andra stycket LOR.

⁷³ 4 kap. 6 § tredje stycket LOR.

⁷⁴ Artikel 2.7-8 Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1450.

⁷⁵ Tillämpning av minimikravet på nedskrivningsbara skulder (RG 2016/425), avsnitt 3.2.3.

⁷⁶ Ytterst är marknadsförtroendet en fråga om vilka bedömningar marknadsaktörerna vid tidpunkten gör, både vad avser de krisdrabbade företaget och de åtgärder Riksgälden och andra myndigheter vidtar för att hantera situationen.

sig att rekonstruera företaget.⁷⁷ En sådan process kan försvåras och dra ut på tiden om företaget startar från en lägre kapitalnivå och samtidigt behöver bygga upp sitt kapital.

Riksgälden anser därmed att ett marknadsförtroendebelopp bör tillämpas och att påslaget bör uppgå till ett belopp motsvarande regelverkets grundbelopp, dvs, det kombinerade buffertkravet exklusive kontracykliskt buffertkrav. Därtill bör beloppet också inkludera företagens pelare 2-vägledning. Det bör tillämpas för samtliga resolutionsenheter samt de företag som är föremål för internt MREL och vars krav inte är begränsat till FAB. Till skillnad från FI anser Riksgälden inte att det faktum att marknadsförtroendepåslaget kommer att kunna uppfyllas med icke efterställda kvalificerade skulder utgör ett skäl mot att tillämpa påslaget.

Flera remissinstanser framför invändningar mot att pelare 2-vägledningen inkluderas i marknadsförtroendepåslaget, dels för att det inte finns behov av att inkludera vägledningen, dels för att det påverkar kapitalets användbarhet negativt.

Riksgäldens utgångspunkt för påslagets nivå är att det ska säkerställa resurser vid resolutionstillfället som ger förutsättningar att återkapitalisera ett företag till en nivå som medför att det på nytt kan återfå och upprätthålla marknadsförtroende. Ett företag som genomgått resolution kan komma att jämföras dels med konkurrenter, dels med den långsiktiga kapitalsituation som företaget hade innan det drabbades av förluster. Riksgälden anser därför att det är nödvändigt att ta hänsyn till företagets pelare 2-vägledning vid bestämmande av marknadsförtroendepåslaget. Det gäller även om, vilket Svensk Exportkredit påpekar, pelare 2-vägledningen inte skulle vara tillämplig direkt efter resolution. Riksgälden anser också till skillnad från Bankföreningen att höga buffertkrav inte utgör ett skäl att avstå från att inkludera även pelare 2-vägledningen.

Vad gäller påverkan på kapitalets användbarhet instämmer Riksgälden i FI:s beskrivning av hur kapitalbuffertar ska kunna användas i en kris. Tillämpningen av MREL syftar till att möjliggöra en sådan flexibilitet samtidigt som kapacitet för återkapitalisering kan säkerställas om företaget och dess intressenter inte själva lyckas stävja situationen. Riksgälden konstaterar vidare att en inkludering av pelare 2-vägledning i marknadsförtroendebeloppet i sig inte begränsar kapitalets användbarhet. Förvisso finns, som FI påtalar, en generell dynamik mellan kapitalkraven och MREL som bl.a. medför att ett företag som gör förluster eller får refinansieringsproblem kan bryta mot MREL innan det bryter mot kapitalkraven. Det kan skapa en inlåsnings effekt för kapitalet. Det är dock en följd av att MREL (med undantag för det kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet, se avsnitt 4) kan uppfyllas med kapital och uppkommer oavsett nivån på företagets marknadsförtroendepåslag.

Den användbarhet av kapitalet som FI eftersträvar kan ytterligare värnas genom att begränsa hur mycket av företagets kapital som får användas för att uppfylla MREL. För det kombinerade buffertkravet utgör det s.k. dubbelräkningsförbudet en sådan begränsning, men för kapitalet i övrigt, inklusive pelare 2-vägledningen, medger regelverket inga motsvarande restriktioner. Den skuldandelsprincip som Riksgälden tidigare tillämpade innebar i praktiken ett förbud mot att uppfylla ÅKB med kapital, men en sådan princip är inte längre möjlig att tillämpa under det nya regelverket.

De refinansieringsrisker som MREL kan ge upphov till är i viss mån (men inte enbart) en funktion av storleken på MREL. Att hantera dessa risker genom att fastställa ett ÅKB som är lägre än vad som är

⁷⁷ T.ex. kan olika ratinginstitut behöva viss tid för att bedöma företagets situation och uppdatera sina kreditbetyg.

motiverat av resolutionsbarhetsskäl är enligt Riksgälden inte ändamålsenligt. Den typen av risker bör i stället hanteras med hjälp av andra verktyg. Här kan också noteras att regelverket ger Riksgälden viss flexibilitet i hanteringen av eventuella refinansieringsproblem. Om ett företag bryter mot buffertkraven när det beaktas utöver MREL, men samtidigt uppfyller kapitalkraven, inklusive buffertkraven, kan Riksgälden avstå från beslut om förbud mot värdeöverföringar. FI påtalar att det är viktigt att Riksgälden snarast förklarar sin principiella hållning i förhållande till denna befogenhet. Som anges inledningsvis behandlas denna fråga inte inom ramen för denna promemoria. Det kan dock noteras att de grundläggande principerna för beslut om förbud mot värdeöverföringar (redan) finns fastslagna i lag.

Sammantaget anser Riksgälden att pelare 2-vägledningen ska inkluderas i marknadsförtroendepåslaget. Att avstå från att göra det skulle inte öka kapitalets användbarhet på det sätt som FI och Bankföreningen påtalar. Däremot skulle det innebära en lägre återkapitaliseringskapacitet, vilket är negativt ur resolutionsbarhetssynpunkt.

Inkludering av pelare 2-vägledning innebär ett marknadsförtroendebelopp som är högre än grundbeloppet. Riksgälden anser att ett tillräckligt marknadsförtroende är en förutsättning för att kritiska verksamheter ska kunna upprätthållas utan förebyggande statligt stöd. Villkoret för att fastställa ett högre (eller lägre) belopp är enligt Riksgälden uppfyllt.

Riksgäldens ställningstaganden i förhållande till enskilda företag sker genom beslut om resolutionsplaner och MREL. Syftet med denna beslutspromemoria är att kommunicera och tydliggöra myndighetens generella utgångspunkter och överväganden.

Fastställande av icke riskvägt MREL

Remissinstansernas synpunkter: *Riksbanken* anser att MREL-kravet, för att bibehålla handlingsutrymme, bör fastställas med hänsyn till att resolutionsreserven och det statliga stabiliseringsverktyget vid behov ska kunna användas. *Bankföreningen* framför att avdrag för LRE-exponeringar mot centralbanker också kan få genomslag i MREL om kravet generellt inte fastställs i relation till åtta procent av TLOF.

Vid fastställandet av icke riskvägt MREL ska Riksgälden ta hänsyn till de krav som gäller för att kunna tillskjuta extern finansiering vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget eller det statliga stabiliseringsverktyget. Enligt Riksgälden innebär det att myndigheten vid fastställande av MREL, och inom ramen för resolutionsplaneringen, ska utvärdera om det finns ett behov av att använda extern finansiering. Om ett sådant behov anses föreligga kan Riksgälden fastställa MREL utifrån nivåer som möjliggör användning av extern finansiering. Innebörden av att myndigheten ska ta hänsyn till kraven för användning av extern finansiering är enligt Riksgälden således att dessa krav inte är avsedda att tillämpas som en generell miniminivå för icke riskvägt MREL.⁷⁸

Användning av extern finansiering förutsätter att Riksgälden, vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget, beslutar att undanta nedskrivningsbara skulder från nedskrivning eller konvertering, eller vid tillämpning av det statliga stabiliseringsverktyget, att andra resolutionsverktyg och

⁷⁸ Att tillämpa kraven som en generell miniminivå skulle också kunna innebära icke önskvärda effekter för total storlek på MREL, t.ex. för företag som är föremål för resolutionsstrategier där endast delar av verksamheten ska fortleva efter resolution.

resolutionsåtgärder inte är tillräckliga. Åberopande av extern finansiering kan därmed ge ytterligare möjligheter att hantera ett företag i resolution.

Fastställandet av MREL tar emellertid alltid sin utgångspunkt i resolutionsplaneringen och de behov till extern finansiering som eventuellt har identifierats där. Det ger en naturlig koppling mellan Riksgäldens generella planeringsarbete och MREL. Om Riksgälden i resolutionsplanen bedömer att nedskrivningsbara skulder kan behöva undantas ska ett företag dessutom uppfylla MREL med kapitalbas eller kvalificerade skulder som täcker de skulder som kan komma att undantas eller överföras.

Riksgälden konstaterar också att en beräkning av icke riskvägt MREL utifrån den nivå som förutsätts för extern finansiering, åtta procent av TLOF, primärt skulle påverka företag med lägre riskvikter i sin verksamhet vilket går emot Riksgäldens principiella utgångspunkt att MREL bör vara riskbaserat.⁷⁹

Vid fastställande av icke riskvägt MREL kommer Riksgälden därför inte generellt att fastställa MREL utifrån de nivåer som möjliggör användandet av extern finansiering. En sådan hänsyn tas istället individuellt utifrån företagens resolutionsplaner och vad som där har identifierats avseende behovet av att nyttja extern finansiering.

Tillämpning av miniminivåer för NSR

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

För de resolutionsenheter som klassificerats som NSR får Riksgälden besluta att tillämpa samma miniminivåer för MREL som gäller för ESR. Vid ett sådant beslut ska Riksgälden beakta vissa omständigheter kopplat till resolutionsenhetens förmåga att kunna ge ut kvalificerade skulder.⁸⁰

Som framgår ovan kommer miniminivåerna inte överstiga MREL beräknat utifrån FAB och ÅKB annat än i vissa specifika fall. I det perspektivet har det ingen större praktisk betydelse för NSR om Riksgälden beslutar att de företagen ska omfattas av samma miniminivåer som ESR eller inte. Ett beslut om att miniminivåerna ska tillämpas även för NSR får dock även andra konsekvenser. Om ett sådant beslut fattas blir även bestämmelserna om krav på efterställning som gäller för en ESR tillämpliga för en NSR (se vidare avsnitt 4).⁸¹ Om Riksgälden inte beslutar att tillämpa miniminivåerna för en NSR gäller i stället samma regler för efterställning som för ÖR. För dessa gäller inga obligatoriska krav på efterställning.⁸²

Att Riksgälden kan avstå från att besluta om miniminivåer innebär alltså att Riksgälden, till skillnad från vad som gäller för ESR, helt kan avstå från att ställa efterställningskrav på NSR. Riksgälden har tidigare uttryckt att den s.k. efterställdhetsprincipen som huvudregel ska tillämpas för alla företag

⁷⁹ Se även resonemang under avsnitt 4 – Riksgäldens ställningstaganden för nivån på det alternativa delkravet.

⁸⁰ 4 kap. 3 § tredje stycket LOR.

⁸¹ 4 kap. 13, 15 och 19 §§ LOR. Av 13 § följer att delkravet för efterställning ska tillämpas för de NSR:er som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket, dvs. miniminivåerna för MREL. Av 15 § framgår att ett beslut om att tillämpa det alternativa delkravet för efterställning får fattas för de NSR:er som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket. Av 19 § följer att Riksgälden får besluta om miniminivåerna för efterställning för de NSR som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket.

⁸² 4 kap. 16 § LOR.

som ska vara föremål för resolution, men att undantag kan komma att göras i de fall där det går att fastställa att efterställning inte är nödvändigt för att kunna rekonstruera eller avveckla företaget genom resolution.⁸³

Riksgälden anser att det finns skäl att bibehålla flexibiliteten att kunna avstå från att ställa efterställningskrav på de resolutionsenheter där regelverket så tillåter. Huvudregeln bör dock fortsatt vara att de företag som ska hanteras genom resolution ska vara föremål för efterställningskrav och att sådana krav ska tillämpas enhetligt för alla resolutionsenheter, oavsett om det är en ESR eller en NSR. Av dessa skäl avser Riksgälden att som huvudregel besluta att de miniminivåer för MREL som gäller för en ESR också ska tillämpas för en NSR.

För de företag som enligt gällande resolutionsplaner ska hanteras i resolution har Riksgälden i samtliga fall bedömt att den nuvarande efterståldhetsprincipen ska tillämpas, dvs. några undantag från efterställning har hittills inte gjorts. Samtliga företag har också kontinuerligt emitterat kvalificerade skulder och Riksgälden har inte identifierat några försvårande omständigheter kopplat till förmågan att kunna ge ut sådana skulder.

Sammanfattning

I Tabell 4 sammanfattas Riksgäldens huvudsakliga ställningstaganden för fastställande och beräkning av MREL.

Tabell 4. Sammanfattande beskrivning av MREL

Företagstyp	Riskvägt MREL				Icke riskvägt MREL		
	Minimikrav	FAB	ÅKB	Påslag marknadsförtroende	Minimikrav	FAB	ÅKB
1. Företag som ingår i resolutionsgrupp							
a) Resolutionsenhet	13,5%	P1+P2R	P1+P2R	Ja**	5%	3%	3%
b) Dotterföretag*	n/a	P1+P2R	P1+P2R	Ja**	n/a	3%	3%
c) Dotterföretag som ska hanteras genom konkurs eller likvidation*	n/a	P1+P2R	n/a	Nej	n/a	n/a	n/a
2. Företag som inte ingår i resolutionsgrupp							
a) Resolutionsenhet	13,5%	P1+P2R	P1+P2R	Ja**	5%	3%	3%
b) Icke resolutionsenhet (hanteras genom konkurs eller likvidation)	n/a	P1+P2R	n/a	Nej	n/a	n/a	n/a

Anmärkning: *Inklusive moderföretag inom EES som är dotterföretag till tredjelandsföretag. **Påslag för marknadsförtroende motsvarar det kombinerade buffertkravet minus kontryckisk buffert plus pelare 2-vägledning. Pelare 2-vägledning tillämpas som utgångspunkt ej för dotterföretag.⁸⁴ Minimikrav anger krav för resolutionsenheter som klassificeras som ESR eller NSR. P1 står för pelare 1-krav. P2R står för pelare 2-krav.

⁸³ Tillämpning av minimikravet på nedskrivningsbara skulder (RG 2016/425), avsnitt 5.2.3.

⁸⁴ Se FI:s promemoria *Nya kapitalkrav för svenska banker* (FI dnr 20-20990).

4. Uppfyllnad av MREL

Rättsliga förutsättningar

MREL ska uppfyllas med kapitalbas och **kvalificerade skulder** (i tidigare lydelse av LOR benämnda medräkningsbara kvalificerade skulder). Det nya regelverket innebär vissa ändringar av reglerna kring vilken kapitalbas och vilka skulder som får användas för uppfyllnad av kravet.

Kapitalbas och dubbelräkningsförbud

- Kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet får inte samtidigt användas för att uppfylla riskvägt MREL.⁸⁵ Dubbelräkningsförbudet gäller för både internt MREL och externt MREL och innebär att företagen måste hålla kärnprimärkapital *utöver* MREL till ett belopp som minst motsvarar det kombinerade buffertkravet. Riksgälden får besluta om att förbjuda värdeöverföringar (bl.a. utdelningsrestriktioner) för företag som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet, utöver riskvägt MREL.⁸⁶
- För internt MREL begränsas användandet av kapitalbas ytterligare genom att annan kapitalbas än kärnprimärkapital enbart får användas om den uppfyller vissa specifika förutsättningar.⁸⁷

Kvalificerade skulder

- På motsvarande sätt som tidigare krävs att en skuld måste uppfylla särskilda villkor för att vara kvalificerad för uppfyllnad av kravet (däribland att skulden har en återstående löptid på åtminstone ett år).⁸⁸ Dessa villkor skärps i flera avseenden, främst genom att nya villkor tillkommer, däribland att skulderna inte får vara föremål för s.k. nettning eller kunna sägas upp i förtid.⁸⁹ Skulder som inte uppfyller dessa tillkommande villkor, men som är utgivna före den 27 juni 2019, kan dock användas för att uppfylla MREL.⁹⁰
- För dotterföretag till resolutionsenheter införs vissa särskilda villkor för kvalificerade skulder, bl.a. att skulderna ska 1) vara utgivna till resolutionsenheten, 2) kunna skrivas ned eller konverteras utanför resolution och 3) vara efterställda.⁹¹ Det är dessa särskilda villkor som kännetecknar internt MREL och som huvudsakligen särskiljer internt MREL från externt MREL. Under vissa förutsättningar får dock Riksgälden medge att internt MREL i stället får uppfyllas med garantier från resolutionsenheten (se nedan).⁹²

⁸⁵ 2 kap. 1 § tredje stycket lagen om kapitalbuffertar.

⁸⁶ 4 kap. 29 § LOR. Den situationen gäller enbart om ett företag uppfyller sina kapitalkrav, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver riskvägt MREL. Ett företag som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet som en del av sitt kapitalkrav omfattas istället av kapitaltäckningsregelverket och blir föremål för tillsynsåtgärder via FI.

⁸⁷ 4 kap. 12 § LOR första stycket 2. Det omfattar kapitalbas som är kärnprimärkapital eller annan kapitalbas som dotterföretaget har emitterat till ett företag i samma resolutionsgrupp, eller som dotterföretaget har emitterat till ett företag utanför resolutionsgruppen utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering.

⁸⁸ Företag som ska avvecklas genom konkurs eller likvidation och som varken är resolutionsenhet eller dotterföretag till en resolutionsenhet ska uppfylla MREL enligt samma regler som gäller för resolutionsenheter (externt MREL), dock endast i tillämpliga delar. 4 kap. 9 § LOR.

⁸⁹ Artikel 72b tillsynsförordningen.

⁹⁰ Artikel 494b. 3 i tillsynsförordningen.

⁹¹ 4 kap. 12 § LOR.

⁹² 4 kap. 21 § LOR.

- För externt MREL behöver en skuld inte vara efterställd för att vara kvalificerad.⁹³ Däremot följer av separata bestämmelser att vissa resolutionsenheter delvis ska uppfylla MREL med kapitalbas och **efterställda kvalificerade instrument och skulder**.⁹⁴
- Skulder som uppfyller villkoren för att medräknas i kapitalbasen utgör i likhet med tidigare regler inte en kvalificerad skuld. Däremot utvidgas definitionen av kvalificerad skuld till att även innefatta de delar av ett s.k. supplementärkapitalinstrument som inte längre får räknas in i kapitalbasen och som har en återstående löptid över ett år.⁹⁵
- Skulder som innefattar derivat (t.ex. strukturerade produkter) kan till skillnad från tidigare regler utgöra en kvalificerad skuld under förutsättning att skulderna uppfyller vissa villkor.⁹⁶
- Som huvudregel får en resolutionsenhets MREL endast uppfyllas med skulder som är utgivna av resolutionsenheten själv. Under vissa förutsättningar kan dock skulder som är utgivna av ett dotterföretag till resolutionsenheten utgöra en kvalificerad skuld.⁹⁷

I Tabell 5 sammanfattas de huvudsakliga villkor som gäller för kvalificerad skuld för externt respektive internt MREL.

Tabell 5. Villkor för kvalificerad skuld för externt respektive internt MREL.

Villkor	Externt MREL	Internt MREL
Efterställd	Nej (krav på efterställning följer av separata regler och beslut)	Ja
Utgivning	Extern	Intern (till resolutionsenhet)
Nedskrivningsbara utanför resolution	Nej	Ja
Återstående löptid	Över 1 år	Över 1 år
Övrigt	Vissa begränsningar av avtalsvillkor rörande kvittning/nettning, återköp, uppsägning m.m.	Vissa begränsningar av avtalsvillkor rörande kvittning/nettning, återköp, uppsägning m.m.

Garantier för uppfyllnad av internt MREL

Riksgälden får, om vissa villkor uppfylls, medge att ett dotterföretag som är ett institut helt eller delvis får uppfylla internt MREL med en garanti som tillhandahålls av resolutionsenheten.⁹⁸ I det här avseendet innebär garantier att resolutionsenheten (genom avtal) förbinder sig att tillföra medel till ett dotterföretag i syfte att täcka hela eller delar av det förlustabsorberings- och återkapitaliseringsbehov som kan förväntas uppstå i dotterföretaget i händelse av dess fallissemang. Garantierna utgör på så sätt ett substitut till att dotterföretaget har motsvarande kapacitet i form av kapitalbas och kvalificerade skulder på den egna balansräkningen, dvs. uppfyller internt MREL enligt huvudregeln (se Tabell 5).

De villkor som ska vara uppfyllda för att garantier ska få användas för uppfyllnad av internt MREL innefattar bl.a. att garantin minst ska motsvara det belopp av internt MREL som den ersätter, att

⁹³ 4 kap. 9 § LOR.

⁹⁴ 4 kap. 13-19 §§ LOR.

⁹⁵ 4 kap. 9 § LOR och artikel 72a.1 a och b i tillsynsförordningen.

⁹⁶ 4 kap. 10 § LOR.

⁹⁷ 4 kap. 11 § LOR.

⁹⁸ 4 kap. 21 § LOR.

garantin täcks av säkerheter som motsvarar minst 50 procent av garantins belopp samt att garantin infrias när dotterföretaget inte längre har förmåga att betala sina förfallande skulder eller när ett fallissemang har fastställts. Användning av garantier för internt MREL får enbart tillåtas under förutsättning att både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i Sverige samt att resolutionsenheten uppfyller MREL på konsoliderad resolutionsgruppsnivå.

Efterställningskrav

Som utgångspunkt behöver en skuld inte vara efterställd för att kunna användas för uppfyllnad av externt MREL. Av separata bestämmelser följer dock att GSR och ESR ska uppfylla MREL med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument och skulder enligt ett *delkrav för efterställning*⁹⁹ eller, om Riksgälden så beslutar, ett *alternativt delkrav för efterställning*¹⁰⁰. För ESR får delkravet eller det alternativa delkravet inte understiga vissa *minimivåer för efterställning*.¹⁰¹ För NSR får Riksgälden besluta att tillämpa efterställningskrav enligt samma regler som gäller för ESR.¹⁰² Riksgälden får också, om vissa omständigheter föreligger, besluta om efterställningskrav för ÖR.¹⁰³

Kraven på efterställning utgör en del av MREL (därav benämningen delkrav) och kan således aldrig överstiga den riskvägda eller icke riskvägda kvoten för MREL.¹⁰⁴ Efterställningskraven ska på samma sätt som MREL uttryckas i en riskvägd kvot (riskvägt efterställningskrav) och en icke riskvägd kvot (icke riskvägt efterställningskrav).¹⁰⁵ Det belopp som ska fastställas enligt bestämmelserna för delkravet eller det alternativa delkravet ska därmed relateras till de respektive exponeringsmått (TREA och LRE).

På motsvarande sätt som för MREL gäller att kapitalbas som utgångspunkt får användas för att uppfylla efterställningskraven. Dubbelräkningsförbudet gäller dock även i förhållande till efterställningskraven, vilket innebär att det kapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet inte samtidigt får användas för att uppfylla det *riskvägda* kravet på efterställning.¹⁰⁶ Hur dubbelräkningsförbudet ska relateras till nivåerna av efterställning beskrivs ytterligare nedan under rubriken för det alternativa delkravet för efterställning samt i avsnittet om Riksgäldens ställningstagande om nivån för det alternativa delkravet.

Minimivåer för efterställning

Minimivåerna för efterställning är desamma som de minimivåer som gäller för MREL (se tabell 3 ovan). På motsvarande sätt som för MREL är minimivåerna direkt tillämpliga för GSR och ESR.¹⁰⁷ För NSR gäller att Riksgälden får besluta att tillämpa samma minimivå som gäller för ESR.^{108,109}

⁹⁹ 4 kap. 13 § LOR.

¹⁰⁰ 4 kap. 15 § LOR.

¹⁰¹ 4 kap. 18 § LOR.

¹⁰² 4 kap. 13, 15 och 19 §§ LOR.

¹⁰³ 4 kap. 16 § LOR.

¹⁰⁴ Prop. 2020/21:155 s. 96.

¹⁰⁵ Prop. 2020/21:155 s. 97.

¹⁰⁶ Prop. 2020/21:155 s. 97.

¹⁰⁷ Artikel 92a, 92b och 494 i tillsynsförordningen samt 4 kap. 18 § LOR.

¹⁰⁸ 4 kap. 19 § LOR.

¹⁰⁹ För ÖR är minimivåer inte tillämpliga. För sådana enheter gäller endast krav på efterställning om Riksgälden beslutar om ett alternativt delkrav enligt nedan.

Delkravet för efterställning

Delkravet för efterställning ska som utgångspunkt uppgå till ett belopp motsvarande åtta procent av TLOF. Nivån på delkravet kan dock bli lägre än åtta procent av TLOF, dels till följd av att efterställningsnivån begränsas av nivån på MREL, dels till följd av att delkravet under vissa förutsättningar kan justeras till en lägre nivå.¹¹⁰

Delkravet ska uppfyllas av GSR och ESR. Om Riksgälden beslutat att miniminivåerna för MREL ska tillämpas för NSR gäller delkravet även för dessa resolutionsenheter.¹¹¹ Som framgår av avsnitt 3 avser Riksgälden att som huvudregel besluta att miniminivåerna för MREL ska tillämpas för NSR. Därmed kommer alla resolutionsenheter som är GSR, ESR och NSR som utgångspunkt att vara föremål för delkravet för efterställning. Som framgår nedan kan dock Riksgälden besluta om ett alternativt delkrav för efterställning. Det alternativa delkravet gäller då *i stället för* delkravet (miniminivåerna gäller dock alltjämt).

Alternativt delkrav för efterställning

Riksgälden får under vissa förutsättningar besluta om ett alternativt delkrav för efterställning.¹¹² Det alternativa delkravet gäller i stället för delkravet och får fastställas till ett belopp som inte överstiger det högsta av:

- Åtta procent av TLOF
- Två gånger företagets pelare 1- och pelare 2- krav plus det kombinerade buffertkravet (tillsynsformeln).

Kravet får inte överstiga det högsta av dessa två belopp, men måste inte motsvara det.¹¹³

Riksgälden behöver således inte besluta om krav som motsvarar den högsta av de båda nivåerna utan kan besluta om en lägre nivå (dock aldrig lägre än miniminivåerna för efterställning).

Det alternativa delkravet kan tillämpas för samtliga resolutionsenheter (för NSR under förutsättning att resolutionsenheten är föremål för miniminivåerna för MREL).¹¹⁴ Riksgäldens möjlighet att tillämpa det alternativa delkravet för GSR, ESR och NSR gäller under förutsättning att något av följande villkor är uppfyllda:¹¹⁵

- Det finns ett väsentligt hinder för genomförande av nedskrivning eller konvertering av skulder eller genomförande av resolution. Korrigerande åtgärder enligt ett föreläggande från Riksgälden har inte vidtagits eller, Riksgäldens befogenheter enligt LOR är inte tillräckliga

¹¹⁰ Nedjusteringar av miniminivån om åtta procent av TLOF kan enligt 4 kap. 13 § tredje stycket samt 4 kap. 14 § ske i följande två fall;

1. Efter ansökan av företagen får Riksgälden fastställa en lägre nivå än åtta procent av TLOF, dock aldrig lägre än det belopp som ges av formeln $\left(1 - \left(\frac{3,5\% \cdot TREA}{18\% \cdot TREA + komb. buffertkrav}\right)\right) * 8\% TLOF$. En sådan lägre nivå får bara tillåtas under förutsättning att vissa villkor i tillsynförordningen är uppfyllda.

2. För en ESR får delkravet, givet vissa förutsättningar, inte överstiga ett belopp som motsvarar 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

¹¹¹ Av 4 kap. 13 § följer att delkravet för efterställning gäller för en NSR om den omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket, dvs. miniminivåerna för MREL. För ÖR är delkravet för efterställning inte tillämpligt.

¹¹² 4 kap. 15 § LOR.

¹¹³ Prop. 2020/21:155 s. 101.

¹¹⁴ Även ÖR kan enligt 4 kap. 16 § LOR bli föremål för det alternativa delkravet.

¹¹⁵ 4 kap. 15 § andra stycket LOR.

- för att hindret helt eller delvis ska undanröjas eller begränsas och tillämpning av det alternativa delkravet bedöms vara en alternativ åtgärd för att avhjälpa hindret; eller
- Resolutionsenhetens storlek, juridiska form eller ägarstruktur, verksamhetens art och omfattning, risker eller komplexitet eller resolutionsenhetens kopplingar till andra företag eller den finansiella marknaden kan begränsa förutsättningarna för att genomföra nedskrivning eller konvertering eller genomförande av resolution; eller
 - Resolutionsenheten är föremål för ett pelare 2-krav som placerar företaget bland topp 20 procent av de företag som omfattas av MREL (dvs. det pelare 2-krav som resolutionsenheten är föremål för återfinns bland den kategori av företag som har högst riskvärde och är i detta avseende bland topp 20 procent av samtliga företag som omfattas av MREL).

Riksgälden ska också, vid beslut om tillämpning av det alternativa delkravet, beakta vissa omständigheter.¹¹⁶ Dessa omständigheter rör främst resolutionsenhetens förutsättningar för att emittera efterställda kvalificerade instrument och skulder (inklusive affärsmodell m.m.).

Dubbelräkningsförbudet gäller även i förhållande till efterställningskraven, vilket innebär att det kapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet inte samtidigt får användas för att uppfylla det *riskvägda* kravet på efterställning. En fråga är därmed om nivån på efterställning ska bestämmas med hänsyn till, dvs. med avräkning av, att ett företag är skyldig att hålla kapital för att uppfylla det kombinerade buffertkravet utöver MREL och det alternativa kravet på efterställning.¹¹⁷ Det ankommer på Riksgälden att ta ställning i den frågan.¹¹⁸ Riksgäldens ställningstaganden framgår nedan.

Det framgår av 5 kap. 1 § Riksgäldens föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution, i den lydelse som trädde i kraft den 1 juli 2021, att samtliga GSR, ESR och NSR får omfattas av ett alternativt delkrav.

Riksgäldens ställningstaganden

Avveckling av befintliga resolutionsbarhetsprinciper

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.
--

Riksgälden har tidigare tillämpat ett antal principer för hur MREL ska uppfyllas. Syftet med dessa principer har varit att säkerställa att MREL uppfylls på ett sätt som stärker företagets resolutionsbarhet och som möjliggör att kapital kan användas på det sätt som är avsett i kapitäläckningsregelverket. Principerna har formulerats med utgångspunkt i den internationella standard (den s.k. TLAC-överenskommelsen) som legat till grund för de delar av bankpaketet som rör MREL. När denna standard, genom bankpaketet, nu genomförts i svensk rätt införs regler som har motsvarande funktion som resolutionsbarhetsprinciperna. Mot den bakgrunden kommer principerna inte längre att tillämpas. Det innefattar:

- skuldandelsprincipen, vilken delvis ersätts av dubbelräkningsförbudet,
- efterställningsprincipen, vilken ersätts med krav på efterställning, samt

¹¹⁶ 4 kap. 17 § LOR.

¹¹⁷ Prop. 2020/21:155 s 101.

¹¹⁸ Ibid s. 102.

- principer för hur dotterföretag ska uppfylla MREL, vilka ersätts med specifika regler kring internt MREL.

Principerna kommer att avvecklas i samband med att nya beslut om MREL (inklusive målnivåer) börjar gälla, i enlighet med vad som framgår av avsnitt 5.

Miniminivåer för vissa resolutionsenheter

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

På motsvarande sätt som för MREL avser Riksgälden att besluta om miniminivåer för efterställning för de resolutionsenheter som klassificeras som NSR. Det säkerställer en enhetlig tillämpning för MREL och efterställning för samtliga ESR och NSR.

Tillämpning av det alternativa delkravet för efterställning

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

Som framgår av avsnitt 2 är samtliga svenska resolutionsenheter antingen ESR eller NSR. Av avsnitt 3 framgår vidare att Riksgälden som huvudregel avser att fatta beslut om att miniminivåerna för MREL ska tillämpas för NSR.

GSR och ESR samt NSR, som är föremål för miniminivåerna för MREL, ska uppfylla delkravet för efterställning. Riksgälden får dock besluta att dessa resolutionsenheter ska uppfylla det alternativa delkravet för efterställning istället för delkravet. Som framgår av Riksgäldens föreskrifter om resolution, i den lydelse som trädde i kraft den 1 juli 2021, får samtliga dessa resolutionsenheter omfattas av det alternativa delkravet på efterställning.

Tillämpning av det alternativa delkravet förutsätter att något av de villkor som framgår av 4 kap. 15 § andra stycket 1–3 LOR är uppfyllda. Enligt villkoret i andra punkten får det alternativa delkravet tillämpas om resolutionsenheten har vissa egenskaper (storlek, komplexitet, kopplingar till andra företag och marknader m.m.) som kan begränsa förutsättningarna för att genomföra resolution, nedskrivning eller konvertering. Alla dessa egenskaper utgör centrala komponenter i de bedömningar som Riksgälden gör i respektive (koncern)resolutionsplan, inklusive bedömningen av förutsättningarna för att kunna genomföra resolution (resolutionsbarhetsbedömningen).

Mer specifikt analyserar Riksgälden under resolutionsplaneringen de svenska resolutionsenheternas storlek, verksamhetens art och komplexitet inom ramen för vad som benämns finansiella och operationella beroenden (kan även beskrivas som interna och/eller externa beroenden).¹¹⁹ För samtliga svenska resolutionsenheter gör Riksgälden bedömningen att det finns betydande beroenden (t.ex. mellan kritiska verksamheter, kritiska tjänster och kärnaffärsområden) vilka har inverkan på ett resolutionsförfarande och kan begränsa förutsättningarna för genomförandet av ett sådant. Av den anledningen är dessa resolutionsenheter också föremål för en resolutionsstrategi som innefattar skuldnedskrivning och där företaget eller koncernen hanteras samlat i resolution (s.k. open bank bail-in).

¹¹⁹ Se Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 som bl.a. specificerar innehållet i resolutionsplaner.

För ESR är en ytterligare utmärkande faktor den internationellt präglade verksamheten och beroendet mellan olika dotterföretag och filialer. För NSR har Riksgälden, i syfte att säkerställa ett ordnat resolutionsförfarande, utarbetat en alternativ resolutionsstrategi; skuldnedskrivning kombinerat med broinstitut (även i detta fall hanteras hela företaget eller koncernen samlat i resolution).

Samtliga svenska resolutionsenheter är högt placerade på den s.k. OSII-lista som FI publicerar.¹²⁰ OSII-listan grundar sig på en kvantitativ modell som mäter företagens systembetydelse utifrån ett antal faktorer (storlek, betydelse för ekonomin, komplexitet och/eller en sammanlänkning med det finansiella systemet).¹²¹ Det innebär att dessa resolutionsenheter har en riskstruktur som kan begränsa förutsättningarna för resolution eller nedskrivning eller konvertering, framförallt i ett scenario av bredare systemkris där en stressad situation för en resolutionsenhet kan leda till spridningseffekter hos övriga.

Samtliga resolutionsenheter har också en finansieringsmodell som innefattar inlåning från större företag, icke säkerställda obligationer och/eller certifikat med kort återstående löptid. Vid oro för att resolutionsenheten ska falla finns det en risk för att resolutionsenheten får likviditetsproblem om inte befintliga borgenärer vill förnya utestående finansiering. Det kan begränsa förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder eftersom kvarstående borgenärer kan behöva stå för en större del av förlustabsorberingen och återkapitaliseringen.

Riksgälden anser mot den bakgrunden att samtliga företag som utgör ESR och NSR ska anses ha sådana egenskaper som möjliggör en tillämpning av det alternativa delkravet. Det kan även noteras att samtliga företag som utgör ESR och NSR för närvarande återfinns bland den kategori av företag som har högst riskvärde och är topp 20 procent av samtliga företag som omfattas av MREL. Även av det skälet finns det alltså, i vart fall för närvarande, förutsättningar för att tillämpa det alternativa delkravet.¹²²

Vid tillämpning av det alternativa delkravet ska Riksgälden också beakta vissa omständigheter som rör resolutionsenhetens förutsättningar för att emittera efterställda kvalificerade instrument och skulder. Som beskrivs under avsnitt 3 har Riksgälden tillämpat efterställdhetsprincipen för samtliga företag som enligt gällande resolutionsplaner ska hanteras i resolution. För dessa företag har inte Riksgälden identifierat några försvårande omständigheter kopplat till förmågan att kunna emittera efterställda kvalificerade instrument och skulder.

För vissa resolutionsenheter kan efterställning uppnås i samma grad genom delkravet för efterställning.¹²³ Riksgäldens möjlighet att tillämpa det alternativa delkravet är dock inte villkorat av att det alternativa delkravet alltid (vid var tid och för samtliga resolutionsenheter) ska leda till ett högre krav på efterställning än delkravet. Riksgälden anser att MREL, inklusive efterställning, bör resultera i ändamålsenliga krav i enlighet med Riksgäldens principiella utgångspunkter. Med detta avses att MREL ska säkerställa ett ordnat resolutionsförfarande genom att ange en adekvat nivå av

¹²⁰ *Identifiering av kapitalbuffertpåslag för övriga systemviktiga företag (O-SII)*, FI Dnr 20-10805.

¹²¹ Enligt EBA:s riktlinjer om kriterier för att fastställa villkoren för tillämpning av artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU (CRD) i samband med bedömningen av andra systemviktiga institut (O-SII), EBA/GL/2014/10.

¹²² Riskvärde definierats här som procent av TREA. Baserat på data per den 31 december 2019. Krav på gruppnivå har exkluderats eftersom det beskrivna villkoret gäller de företag som ska omfattas av MREL.

¹²³ Eftersom 8 procent av TLOF kan användas för att bestämma ett belopp för efterställning både enligt delkravet för efterställning och enligt det alternativa delkravet för efterställning.

förlustabsorberings- och återkapitaliseringskapacitet, men även värna finansiell stabilitet genom att uppmuntra till en god riskhantering där företagets verksamhet, riskstruktur, m.m. återspeglas på ett lämpligt vis i de regulatoriska krav som företaget är föremål för. Dessa effekter stärks ytterligare genom ett krav på efterställning. För att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning avser Riksgälden att tillämpa det alternativa delkravet för samtliga resolutionsenheter och att låta nivån på det kravet fastställas i enlighet med vad som framgår av följande avsnitt.

Nivå på det alternativa delkravet för efterställning

Remissinstansernas synpunkter: *Riksbanken* förordar att använda den beräkning för efterställning (riskvägd eller icke riskvägd) som ger högst nivå av efterställning för båda MREL-kraven. *Bankföreningen* framför att avdrag för LRE-exponeringar mot centralbanker också kan få genomslag i MREL genom den föreslagna tillämpningen.

Nivån på det alternativa delkravet för efterställning inbegriper två frågor; dels tillämpningen av dubbelräkningsförbudet i relation till kravet på efterställning, dels hur nivån ska bestämmas.

Dubbelräkningsförbudet innebär att ett företag ska uppfylla det kombinerade buffertkravet *utöver* det riskvägda MREL-kravet inklusive kravet för efterställning.¹²⁴ Det ger ett *effektivt* efterställningskrav (totalt behov av kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument och skulder) som är högre än kravet på efterställning uttryckt som en del av riskvägt MREL.

Enligt Riksgälden bör de nivåer som bestäms enligt det alternativa delkravet för efterställning ta hänsyn till företagets skyldighet att uppfylla det kombinerade buffertkravet utöver MREL. Det innebär att företagets totala behov av kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument och skulder som högst kan uppgå till de belopp som ges av tillsynsformeln eller åtta procent av TLOF. En sådan tolkning är enligt Riksgälden mer förenlig med artikel 45b.7 i krishanteringsdirektivet. När Riksgälden beräknar beloppet för ett företags riskvägda efterställningskrav (som en del av MREL), kommer därför en avräkning göras för företagets skyldighet att uppfylla det kombinerade buffertkravet utöver riskvägt MREL.

Nivån på det alternativa efterställningskravet får fastställas till ett belopp *upp till, men inte överstigande*, det högsta av åtta procent av TLOF eller ett belopp beräknat enligt tillsynsformeln. För att uppnå överensstämmelse med hur MREL kommer att fastställas (se avsnitt 3) avser Riksgälden att fastställa det alternativa delkravet enligt följande:

1. Tillsynsformeln efter avdrag för det kombinerade buffertkravet.
2. Åtta procent av TLOF, dock begränsat till nivån för icke riskvägt MREL (dvs. sex procent av LRE).

¹²⁴ Det betyder att Riksgälden ska fastställa ett riskvägt MREL-krav, t.ex. 25 procent av TREA och sedan ange hur hög andel av detta krav som ska vara efterställt, t.ex. 20 procent. Eftersom det kombinerade buffertkravet uppfylls utöver dessa krav, blir företagets totala behov av kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument och skulder högre än 20 procent i detta exempel.

Nivåerna som beräknas enligt 1 och 2 kommer att anges i en riskvägd respektive icke riskvägd kvot. På samma sätt som för MREL är det i praktiken den högsta av dessa efterställningsnivåer (dvs. det faktiska belopp) som ska uppfyllas.

En tillämpning enligt ovan resulterar i att icke riskvägt MREL (sex procent LRE) kommer att utgöra en miniminivå som alltid ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument och skulder.¹²⁵ Därutöver kommer företagen att bindas av riskvägt MREL, där nivån av efterställning bestäms av tillsynsformeln. På detta sätt skapas överensstämmelse dels med hur riskvägt MREL och icke riskvägt MREL beräknas och uttrycks, dels med hur riskvägda och icke riskvägda krav tillämpas inom kapitaltäckningsområdet.

Riksgälden eftersträvar fortsatt en hög grad av efterställning. Att enbart utgå från den icke riskvägda efterställningsnivån (åtta procent av TLOF) utan hänsyn till den riskvägda nivån som följer av tillsynsformeln hade för vissa resolutionsenheter föranlett ett högre krav på efterställning. Även om en högre grad av efterställning som utgångspunkt stärker resolutionsbarheten anser Riksgälden inte att en sådan tillämpning är önskvärd eftersom det skulle kunna leda till att resolutionsenheter med lägre risk i verksamheten (låga riskvikter) får ett högre krav på efterställning än resolutionsenheter med en högre risk i verksamheten (höga riskvikter).

Riksgälden anser därmed sammantaget att den ovan beskrivna beräkningen för fastställande av det alternativa delkravet ger en ändamålsenlig tillämpning som resulterar i hög efterställning (utifrån de nivåer som ges av LOR) samtidigt som resolutionsenheternas affärsmodeller och verksamhet beaktas.

Garantier för uppfyllnad av internt MREL

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.
--

Riksgälden avser att besluta om MREL inklusive ÅKB enbart för de dotterföretag som bedriver kritisk verksamhet eller kan ha en negativ inverkan på den finansiella stabiliteten (se avsnitt 3). För övriga dotterföretag, dvs. sådana som bedöms kunna hanteras genom konkurs eller likvidation, avser Riksgälden att begränsa MREL till FAB. Eftersom MREL därmed inte kommer överstiga kapitalkraven blir frågan om att uppfylla MREL med garantier från resolutionsenheten inte aktuell för dessa dotterföretag.

Som framgår av avsnitt 2 kan Riksgälden besluta att undanta dotterföretag från internt MREL, förutsatt att dotterföretagets förlustabsorberings- och återkapitaliseringsbehov kan tillgodoses på annat sätt. Som alternativ till att undanta dotterföretag från kravet kan Riksgälden istället medge att internt MREL uppfylls med en garanti från resolutionsenheten.¹²⁶

Riksgälden anser inte att den säkerhet som uppnås genom att dotterföretagen åläggs att uppfylla internt MREL kan tillgodoses på samma sätt genom garantier. Det gäller även om detta sker i form av garantier som uppfyller villkoren i LOR. Av det skälet avser Riksgälden att som huvudregel inte tillåta att internt MREL helt eller delvis uppfylls med garantier från resolutionsenheten.

¹²⁵ Under förutsättning att åtta procent av totala skulder och kapitalbas är högre än sex procent av det icke riskvägda exponeringsmålet. Det gäller generellt för svenska företag.

¹²⁶ Prop. 2020/21:155 s 80.

Sammanfattning

I Tabell 6 sammanfattas Riksgäldens huvudsakliga ställningstaganden för efterställning (uppfyllnad av MREL).

Tabell 6. Sammanfattande beskrivning av efterställning

Företagstyp	Riskvägd efterställning		Icke riskvägd efterställning	
	Minimikrav	Alternativt delkrav	Minimikrav	Alternativt delkrav
1. Företag som ingår i resolutionsgrupp				
a) Resolutionsenhet	13,5%	2*(P1+P2R)	5%	8% TLOF, max 6% LRE
b) Dotterföretag*	Efterställning motsvarar MREL			
c) Dotterföretag som ska hanteras genom konkurs eller likvidation*	n/a			
2. Företag som inte ingår i resolutionsgrupp				
a) Resolutionsenhet	13,5%	2*(P1+P2R)	5%	8% TLOF, max 6% LRE
b) Icke resolutionsenhet (hanteras genom konkurs eller likvidation)	n/a			

Anmärkning: *Inklusive moderföretag inom EES som är dotterföretag till tredjelandsföretag. Minimikrav anger krav för resolutionsenheter som klassificeras som ESR eller NSR. P1 står för pelare 1-krav. P2R står för pelare 2-krav.

5. Beslutsprocess och infasning

Rättsliga förutsättningar

I syfte att underlätta övergången till nya MREL-krav finns övergångsbestämmelser.¹²⁷ De nya reglerna innehåller även frister för hur snabbt ett företag ska uppfylla MREL efter genomförande av nedskrivning eller konvertering eller efter att ett företag för första gången klassificerats som en resolutionsenhet.¹²⁸ Därutöver finns andra bestämmelser kring hur MREL ska beslutas.

Övergångsbestämmelser

Övergångsbestämmelserna innehåller fem olika punkter som är relevanta för beslut om MREL¹²⁹:

1. Ändringarna i LOR trädde i kraft den 1 juli 2021.
2. Riksgälden ska fatta beslut om MREL (enligt det nya regelverket) som ska gälla från den 1 januari 2024, eller, om vissa villkor är uppfyllda, den senare tidpunkt som Riksgälden beslutar.
3. Riksgälden ska för de företag som före den 1 januari 2022 uppfyllde förutsättningarna för att klassificeras som ESR och NSR fatta beslut om miniminivåer för MREL och miniminivåer för efterställning som ska gälla från den 1 januari 2022.¹³⁰
4. För att möjliggöra en linjär uppbyggnad av MREL ska Riksgälden fram till den 1 januari 2024 (eller senare tidpunkt om Riksgälden beslutar enligt punkt 2)
 - a) besluta om en målnivå för MREL som ska gälla från och med den 1 januari 2022 och,
 - b) vid behov och minst var 12:e månad underrätta företaget om en lämplig nivå för MREL.
5. Ett beslut om minimikrav på nedskrivningsbara skulder enligt tidigare regler ska gälla till dess att ett beslut om MREL enligt det nya regelverket har fattats. För ett beslut om minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt tidigare regler gäller Riksgäldens befogenheter att hantera väsentliga hinder mot resolution (3 kap. 24 § LOR) i den äldre lydelsen av LOR.

Övergångsbestämmelserna enligt punkterna två och fyra omfattar såväl företag som är resolutionsenheter som företag som inte är resolutionsenheter. Bestämmelserna omfattar MREL inklusive delkravet på efterställning. Miniminivåerna enligt punkt tre omfattar enbart ESR och NSR. Syftet med den *lämpliga nivån* enligt punkt 4b är att underlätta den gradvisa uppbyggnaden fram till 1 januari 2024. Det beslutade kravet och övergångsperioden får även revideras.¹³¹

¹²⁷ Prop. 2020/21:155 s.141ff.

¹²⁸ 4 kap. 24-27 §§ LOR.

¹²⁹ Övergångsbestämmelser till LOR, prop. 2020/21:155 s. 50-51.

¹³⁰ I enlighet med 4 kap. 3 § andra stycket och 18 § samt 4 kap. 3 § tredje stycket och 19 § LOR.

¹³¹ Prop. 2020/21:155 s.142.

Riksgälden ska, inom ramen för ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna, fastställa mellanliggande målnivåer samt underrätta företagen om lämpliga nivåer för MREL (se nedan ställningstaganden).¹³²

För dubbelräkningsförbudet saknas specifika övergångsbestämmelser. Det innebär att skyldigheten att uppfylla det kombinerade buffertkravet utöver riskvägt MREL gäller från och med att miniminivåerna enligt punkt 3 och målnivåerna enligt punkt 4a börjar gälla.¹³³

Frister

GSR ska uppfylla delkravet för efterställning eller det alternativa delkravet för efterställning från och med tre år efter den dag då enheten har fastställts som en sådan.¹³⁴ Företag som först efter den 1 januari 2022 uppfyller förutsättningarna för att klassificeras som ESR och NSR ska uppfylla miniminivåer samt delkravet eller det alternativa delkravet på efterställning från och med tre år efter den dag då enheten uppfyller förutsättningarna för att omfattas av dem.¹³⁵

Efter genomförande av nedskrivning eller konvertering ska ESR och NSR åter uppfylla miniminivåerna för efterställning efter två år.¹³⁶ Riksgälden ska fastställa en lämplig frist för när en resolutionsenhet (GSR, ESR, NSR eller ÖR) ska uppfylla MREL inklusive kravet på efterställning efter genomförande av nedskrivning eller konvertering. Detsamma gäller för dotterföretag.¹³⁷

Andra bestämmelser kring beslut om MREL

Beslut om MREL ska fattas i anslutning till den årliga resolutionsplaneringen enligt 3 kap. LOR.¹³⁸ För företag vilka Riksgälden bedömt kan avvecklas genom konkurs eller likvidation uppdateras resolutionsplanen, och därmed beslut om MREL, i normalfallet vartannat år.¹³⁹

Enligt vad som framgår av avsnitt 3 beräknas FAB utifrån befintliga kapitalbaskrav medan ÅKB ska uppgå till det belopp som gör det möjligt att, efter resolution, på nytt uppfylla dessa krav.¹⁴⁰ Riksgälden ska vid fastställande av ÅKB också utgå från de senast rapporterade värdena för TREA och LRE.¹⁴¹ Riksgälden ska också löpande och utan dröjsmål anpassa MREL till pelare 2-kraven.¹⁴²

¹³² Prop. 2020/21:155 s.143.

¹³³ Se även Kommissionens tillkännagivande (2020/C 417/02), fråga 6.

¹³⁴ 4 kap. 24 § LOR.

¹³⁵ 4 kap. 25 § 1 LOR.

¹³⁶ 4 kap. 25 § 2 LOR.

¹³⁷ 4 kap. 26 § LOR.

¹³⁸ 4 kap. 1 § LOR. Resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner ska uppdateras årligen eller vid varje förändring av institutets respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur, affärsverksamhet eller finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig negativ inverkan på planens effektivitet eller annars nödvändiggöra en ändring av planen. Se 7 § förordningen (2015:1034) om resolution.

¹³⁹ I enlighet med kommissionens delegerade förordning om förenklade skyldigheter (EU) 2019/348.

¹⁴⁰ 4 kap. 3 och 4 §§ LOR.

¹⁴¹ 4 kap. 5 § LOR.

¹⁴² 4 kap. 8 § LOR.

Riksgäldens ställningstaganden

Övergångsbestämmelser

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

Riksgälden avser att fatta beslut om MREL (och krav på efterställning) i december 2021.¹⁴³ I enlighet med övergångsreglerna kommer dessa beslut innefatta dels det MREL, och krav på efterställning, som ska gälla fr.o.m. 1 januari 2024, dels de målnivåer som ska gälla fr.o.m. 1 januari 2022. För ESR och NSR ska miniminivåerna för MREL och efterställning gälla fr.o.m. 1 januari 2022. Det betyder att målnivåerna för ESR och NSR inte kommer att kunna understiga miniminivåerna. Riksgälden kommer i december 2022 besluta om en lämplig nivå för MREL (och krav på efterställning) som gäller från den 1 januari 2023 och fram till dess att MREL fullt ut träder i kraft den 1 januari 2024.

När målnivåerna börjar gälla avvecklas också Riksgäldens befintliga resolutionsbarhetsprinciper (se Riksgäldens ställningstaganden under avsnitt 4).

Det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver riskvägt MREL från och med den 1 januari 2022, både för resolutionsenheter och för dotterföretag. Det har betydelse för den målnivå Riksgälden beslutar om (se nedan).

Eftersom Riksgälden minst var tolfte månad ska underrätta företagen om en lämplig nivå för MREL och krav på efterställning, kommer sådana beslut att fattas i december 2022. Beslut om lämpliga nivåer syftar till att möjliggöra en linjär infasning mot den 1 januari 2024, men är inte bindande på motsvarande sätt som målnivån per den 1 januari 2022.¹⁴⁴ Riksgälden prövar dock kontinuerligt om väsentliga hinder mot resolution föreligger. Eftersom infasningen fram till den 1 januari 2024 ska ske linjärt utgör den lämpliga nivån ett referensvärde som företagen bör uppfylla.

För att uppnå en ändamålsenlig övergångsperiod med en linjär infasning, avser Riksgälden att beakta tidigare beslut och principer om minimikravet på nedskrivningsbara skulder när målnivån den 1 januari 2022 bestäms. Företagen har kommit olika långt vad gäller uppfyllandet av delkravet för efterställning. Att utgå från befintliga uppfyllnadsnivåer skulle dock innebära att målnivåerna den 1 januari 2022 skulle sättas olika för olika företag, med resultatet att infasningen fram till den 1 januari 2024 också sker olika snabbt. Riksgälden avser därför att beräkna målnivåerna den 1 januari 2022 enligt nedan Tabell 7.

¹⁴³ Det har även kommunicerats via en nyhet publicerad den 18 februari, se <https://www.riksdagen.se/sv/press-och-publicerat/pressmeddelanden-och-nyheter/nyheter/2021/klargorande-med-anledning-av-lagratsremiss-om-andringar-i-regelverket-om-hantering-av-finansiella-foretag-i-kris/>.

¹⁴⁴ Se Kommissionens tillkännagivande (2020/C 321/01), fråga 49.

Tabell 7. Målnivåer för MREL 1 januari 2022

Företagstyp	Riskvägt MREL (TREA)		Icke riskvägt MREL (LRE)	
	MREL	Varav efterställning	MREL	Varav efterställning
Resolutionsenhet (ESR & NSR)	MREL minus påslag för marknadsförtroende	13,5%	5%	5%
Dotterföretag	MREL minus påslag för marknadsförtroende och kombinerat buffertkrav	n/a	Riskvägt MREL minus påslag för marknadsförtroende (omräknat till LRE)	n/a
Företag som ska hanteras genom konkurs eller likvidation*	Samma som 1 januari 2024 (MREL överstiger ej kapitalkrav)			

Anmärkning: *Inklusive eventuella dotterföretag till resolutionsenheter. Infasningen illustreras även under nedan avsnitt om konsekvensanalys.

Minimikravet på nedskrivningsbara skulder har inte inkluderat ett påslag för marknadsförtroende. Tillämpning av detta påslag för MREL innebär att kravet ökar med motsvarande storlek. Vidare medför dubbelräkningsförbudet (vilket inte fasas in) att företagen måste hålla kapital utöver riskvägt MREL motsvarande det kombinerade buffertkravets storlek. Det höjer det totala riskvägda krav (MREL + kapitalbuffertar) som företagen är skyldiga att uppfylla.

För företag som är ESR och NSR medför dubbelräkningsförbudet dock ingen faktisk ökning eftersom skuldandelprincipen för dessa företag har fyllt samma funktion som dubbelräkningsräkningsförbudet. Sammantaget innebär den nya tillämpningen för ESR och NSR alltså en ökning av riskvägt krav som motsvarar marknadsförtroendepåslaget. För ESR och NSR kommer målnivån för riskvägt MREL den 1 januari 2022 därför att bestämmas till MREL exklusive marknadsförtroendepåslaget. Det innebär att det blir påslaget för marknadsförtroende som fasas in över två år fram till den 1 januari 2024. Eftersom en linjär infasning ska ske avser Riksgälden att besluta att den lämpliga nivån som ska gälla från och med den 1 januari 2023 ska innehålla 50 procent av påslaget för marknadsförtroende.

För efterställning avser Riksgälden att besluta om en målnivå som gäller från och med den 1 januari 2022 som utgår från de miniminivåer som följer av lag och som ESR och NSR är föremål för. Att Riksgälden utgår från miniminivåerna säkerställer en jämbördig infasning för samtliga ESR och NSR.

Målnivån för icke riskvägt MREL (inklusive efterställning) kommer också att utgå från miniminivåerna för detta krav. Det säkerställer en jämbördig infasning eftersom ESR och NSR inte tidigare varit föremål för ett sådant krav.

Dotterföretag till resolutionsenheter, dvs. företag som kommer att vara föremål för internt MREL, har under Riksgäldens tidigare policy varken varit föremål för ett marknadsförtroendepåslag eller för skuldandelsprincipen. För dessa företag innebär de nya reglerna, med den av Riksgälden avsedda tillämpningen, en höjning av kraven motsvarande marknadsförtroendepåslaget och effekten av dubbelräkningsförbudet. Av hänsyn till detta avser Riksgälden att fastställa målnivån för riskvägt internt MREL, som ska gälla från och med den 1 januari 2022, till MREL exklusive marknadsförtroendepåslaget och det kombinerade buffertkravet. Det innebär att påslaget för marknadsförtroende och det kombinerade buffertkravet fasas in över två år fram till den 1 januari 2024 för företag som är föremål för internt MREL.

För icke riskvägt internt MREL finns inget dubbelräkningsförbud. Målnivån som ska gälla från och med den 1 januari 2022 kommer därför att utgå från riskvägt MREL minus påslaget för marknadsförtroende, omräknat i procent av LRE. Det innebär att det nominella beloppet för den riskvägda och icke riskvägda målnivån blir detsamma (när hänsyn tas till skyldigheten att också uppfylla det kombinerade buffertkravet utöver riskvägt MREL).

För företag som ska hanteras genom konkurs eller likvidation (även enskilda dotterföretag inom resolutionsgrupper) kommer MREL inte att överstiga kapitalkraven. Målnivån som ska gälla från och med den 1 januari 2022 blir därför detsamma som det MREL som ska gälla från och med 1 januari 2024.

Frister

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

De frister som framgår av 4 kap. 24 och 25 §§ LOR gäller inte för resolutionsenheter som redan före den 1 januari 2022 uppfyllde förutsättningarna för att klassificeras som GSR, ESR och NSR (se även avsnitt 3 och 4). Dessa företag är istället föremål för de särskilda övergångsbestämmelserna som beskrivs ovan.

Fristerna som framgår av LOR är tillämpliga för företag som först efter den 1 januari 2022 klassificeras som resolutionsenheter. Det framgår dock inte av regelverket hur den totala nivån för riskvägt och icke riskvägt MREL (utöver miniminivåerna) ska fasas in för företag som först efter den 1 januari 2022 klassificeras som resolutionsenheter. Riksgälden kommer därför att bedöma individuellt hur denna infasning ska ske. En sådan infasning kan dock aldrig ske snabbare än den treåriga frist som ges för uppfyllnad av miniminivåerna.

För dotterföretag inom resolutionsgrupper finns ingen motsvarande bestämmelse. Eventuella frister för infasning av MREL för dessa företag kommer därför att bestämmas individuellt. Infasningen kommer att påverkas av om företaget ingår i en befintlig resolutionsgrupp, eller om företaget ingår som en del av en ny resolutionsgrupp där även resolutionsenheten blir föremål för infasning av MREL.

Riksgälden ska också fastställa frister för infasning av MREL efter genomförande av nedskrivning eller konvertering. Dessa frister påverkas av de specifika omständigheter som råder vid denna tidpunkt, inklusive vad som framgår av den omstruktureringsplan som ska utarbetas efter resolution. Infasning av MREL efter genomförande av nedskrivning eller konvertering kommer därför att bestämmas individuellt.

Riksgäldens generella beslutsprocess för MREL

Remissinstansernas synpunkter: Tillstyrker eller framför inga synpunkter.

Riksgäldens beslutsprocess kommer generellt att fungera på liknande sätt under det nya regelverket som under tidigare regelverk. Några aspekter är värda att förtydliga.

Beslut om MREL sammanfaller med att Riksgälden ska uppdatera respektive (koncern)resolutionsplan åtminstone årligen. För företag som Riksgälden bedömt kan avvecklas genom konkurs eller likvidation uppdateras resolutionsplanen, och därmed beslut om MREL, i

normalfallet vartannat år. För företag som Riksgälden planerar att hantera genom resolution beslutas såväl resolutionsplan som MREL årligen.

Den årliga cykeln för resolutionsplanering avslutas i normalfallet genom att beslut om MREL fattas i december. Nya beslut om MREL börjar gälla den 1 januari följande år.

Vid beslut om MREL för företag som ingår i gränsöverskridande koncerner är fler myndigheter än Riksgälden involverade. Det medför att beslutstillfället för sådana företag kan skilja sig åt från övriga företag.

Vid beslutstillfället utgår Riksgälden, för beräkning av MREL, från de av FI senast beslutade kapitalkraven.¹⁴⁵ Referensdatum för dessa krav är i normalfallet den 31 december närmast föregående år. Den 31 december närmast föregående år utgör därmed referensdatum för de beräkningar och beslut om MREL som fattas i december.

Riksgälden ska, vid fastställande av ÅKB, utgå från de senast rapporterade värdena för TREA och LRE. Datum för den senaste rapporteringen infaller i normalfallet senare än den 31 december närmast föregående år. Denna bestämmelse syftar dock till att Riksgälden ska kunna anpassa MREL till följd av resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen.¹⁴⁶ Att beräkningen för MREL därutöver innehåller olika referensdatum skulle felaktigt kunna inflatera eller deflatera kravet. Riksgälden kommer därför som utgångspunkt att använda värden för TREA och LRE i både FAB och ÅKB (samt nämnaren i ekvationen) som utgår från den 31 december närmast föregående år.

Beslutet om MREL kan emellertid baseras på uppgifter per ett annat referensdatum än 31 december närmast föregående år om det är motiverat med hänsyn till omständigheter som har väsentlig påverkan på MREL (t.ex. betydande verksamhetsförändringar eller ändrade kapitalkrav). Uppgifter om företagets pelare 2-krav utgår dock som huvudregel alltså från det senast beslutade kapitalkravet.

FI har tidigare inte fattat beslut om pelare 2-krav, utan istället kommunicerat s.k. pelare 2-bedömningar. Riksgälden har därför utgått från dessa bedömningar vid beräkning av FAB och ÅKB under tidigare policy. Under övergångsperioden och infasningen av MREL kommer Riksgälden att utgå från de kommunicerade pelare 2-bedömningarna till dess att nya beslutade pelare 2 krav finns tillgängliga för ett företag.

¹⁴⁵ Dessa beslut fattas i samband med FI:s översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP).

¹⁴⁶ Prop. 2020/21:155 s. 86.

6. Sammanfattning och konsekvenser

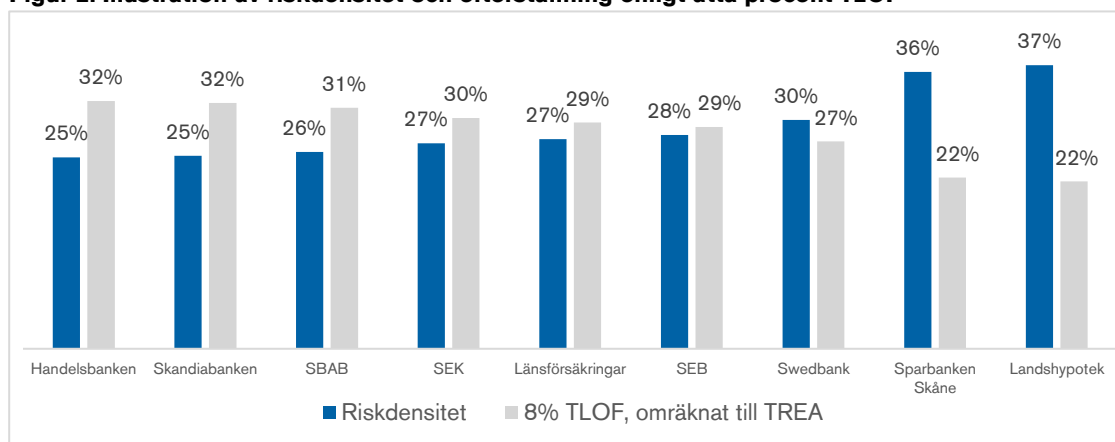
Nedan ges en sammanfattande beskrivning av Riksgäldens ställningstaganden. Syftet är dels att översiktligt illustrera beräkningen och infasningen av MREL, dels att förklara Riksgäldens ställningstaganden och beskriva övergripande konsekvenser.

Riksgäldens ställningstaganden avseende MREL avser att säkerställa adekvata nivåer av förlustabsorberings- och återkapitaliseringskapacitet. Samtidigt bör MREL vara ändamålsenligt genom att i möjligaste mån bidra till transparens och korrekta incitament kring riskhantering. Eftersom samtliga resolutionsenheter är föremål för en liknande resolutionsstrategi med skuldnedskrivning (s.k. open bank bail-in) syftar Riksgäldens ställningstaganden också till att säkerställa att MREL beräknas och uppfylls på samma sätt.

Av dessa skäl avser Riksgälden att inkludera ett påslag för marknadsförtroende i MREL (ÅKB), både för resolutionsenheter och för dotterföretag (som inte ska avvecklas genom konkurs eller likvidation) i resolutionsgrupper. Ett sådant påslag säkerställer att ett företag kan återkapitaliseras till adekvata (riskvägda) kapitaltäckningsnivåer, även i relation till jämförbara företag.

MREL uttrycks i två kvoter, en riskbaserad (TREA) och en icke riskbaserad (LRE). Icke riskvägt MREL kan i sammanhanget betraktas som ett *minimikrav* som säkerställer att det alltid finns en minsta förlustabsorberings- och återkapitaliseringskapacitet i företagen. Av den anledningen kommer det icke riskvägda kravet på efterställning också alltid att uppgå till den nivån. Därutöver ska företagets förlustabsorberings- och återkapitaliseringskapacitet vara dimensionerad utifrån riskerna i deras verksamhet, dvs. riskfyllda företag får (allt annat lika) högre MREL och krav på efterställning.

Ett resultat av Riksgäldens avsedda tillämpning är att åtta procent av TLOF inte kommer användas som en beräkningsgrund för att bestämma det riskvägda kravet på efterställning. En sådan tillämpning skulle kunna medföra ett högre krav på efterställning för vissa resolutionsenheter. Eftersom TLOF är ett icke riskbaserat mått skulle dock kravet höjas mest för resolutionsenheter med låga riskvikter, vilket Riksgälden inte anser är ändamålsenligt. Konsekvensen kan illustreras genom den s.k. riskdensiteten (TREA dividerat med TLOF), vilket görs i Figur 2 nedan (blå stapel). I figuren visas också hur åtta procent av TLOF, omräknat i termer av REA, är högst för resolutionsenheter med låg riskdensitet och därefter minskar i relation till den ökade riskdensiteten (grå stapel).

Figur 2. Illustration av riskdensitet och efterställning enligt åtta procent TLOF

Anmärkning: Riskdensitet (blå stapel) beräknad som TREA dividerat med TLOF. Grå stapel motsvarar åtta procent av TLOF för respektive företag, omräknat till procent av TREA. Data per 31 december 2020.

Källa: Riksgälden

Riksgäldens ställningstaganden säkerställer sammantaget en hög grad av efterställning samtidigt som övriga principer för MREL också beaktas.

Internt MREL (för dotterföretag som inte bedöms kunna hanteras genom konkurs eller likvidation) bestäms på samma sätt som externt MREL, dvs. inklusive ett påslag för marknadsförtroende. Det säkerställer att även dotterföretag inom en resolutionsgrupp kan återkapitaliseras till adekvata nivåer som motsvarar de kapitalkrav (inklusive kombinerat buffertkrav) som dotterföretaget är föremål för. En sådan tillämpning säkerställer också en transparent och likvärdig tillämpning för företag som omfattas av liknande resolutionsstrategier.

Konsekvenser

Införandet av det nya regelverket och Riksgäldens ställningstaganden avseende MREL innebär vissa förändringar i storleken på och sammansättningen av MREL. Avvecklingen av skuldandelsprincipen, införandet av ett påslag för marknadsförtroende och kravnivåer för efterställning, medför att *effektivt* MREL (MREL inklusive dubbelräkningsförbudet) blir högre än tidigare, medan efterställningen blir lägre. Dessa effekter beskrivs vidare nedan.

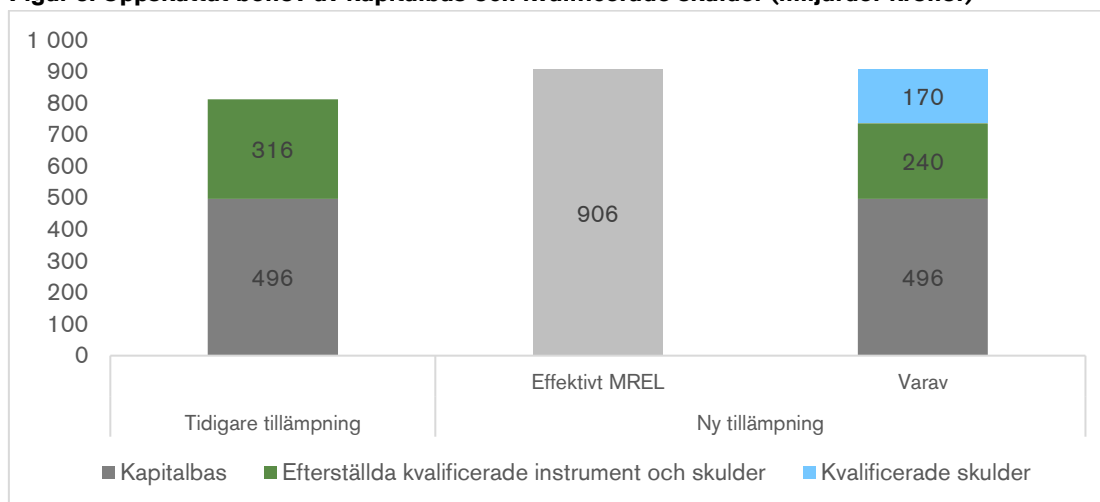
Därutöver påverkar kapitalkravens sammansättning den tillämpning av MREL som Riksgälden föreslår. Sedan beslutet om den tidigare tillämpningspromemorian (februari 2017) har kapitalbuffertarnas storlek och andel av det totala kapitalkravet stigit, framförallt för de svenska storbankerna men även för övriga institut. Förändringar i FI:s tillämpning av kapitalkravsregelverket innebär också att en pelare 2-vägledning har införts.¹⁴⁷ Eftersom det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver riskvägt MREL återfinns en större andel av det totala effektiva MREL-kravet i det kombinerade buffertkravet. Av motsvarande anledning utgör också påslaget för marknadsförtroende en betydande del av ÅKB. I detta påslag inkluderas pelare 2-vägledningen för att på så sätt säkerställa att samtliga komponenter i företagets kapitalkrav återspeglas i MREL.

Avvecklingen av skuldandelsprincipen innebär att företagen nu kan tillgodogöra sig all kapitalbas för uppfyllnad av MREL (med undantag för den kapitalbas som används för uppfyllnad av det

¹⁴⁷ Nya kapitalkrav för svenska banker, FI dnr 20-20990.

kombinerade buffertkravet). Om kapitalbasen inte täcker hela MREL kan därefter efterställda kvalificerade instrument och skulder användas för att uppfylla delkravet på efterställning, och kvalificerade skulder användas för att uppfylla resterande del av MREL. Det innebär att de samlade kvalificerade skulder som används för uppfyllnad av MREL (och vilka Riksgälden kan komma att ta i anspråk vid ett resolutionsförfarande) skiljer sig något åt från Riksgäldens tidigare ställningstaganden och tillämpning. För att illustrera förändringen har en sammanställning gjorts i Figur 3 nedan.

Figur 3. Uppskattat behov av kapitalbas och kvalificerade skulder (miljarder kronor)

Anmärkning: Uppskattat samlat behov för befintliga resolutionsenheter (ESR och NSR). "Tidigare tillämpning" anger totalt kapitalkrav plus skuldandelsprincipen. "Effektivt MREL" anger nya MREL-krav inklusive dubbelräkningsförbudet. "Varav" anger antagen fördelning mellan kapitalbas och kvalificerade skulder. Data per 31 december 2020.

Källa: Riksgälden.

I figuren beräknas nuvarande resolutionsenheters behov av kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument och skulder samt kvalificerade skulder under tidigare samt ny tillämpning.¹⁴⁸ Den vänstra stapeln anger totalt kapitalkrav plus skuldandelsprincipen enligt tidigare tillämpning. Den mellersta stapeln anger *effektivt* MREL (MREL inklusive dubbelräkningsförbudet) enligt ny tillämpning. Den högra stapeln visar antagen fördelning mellan kapitalbas och kvalificerade skulder enligt ny tillämpning.

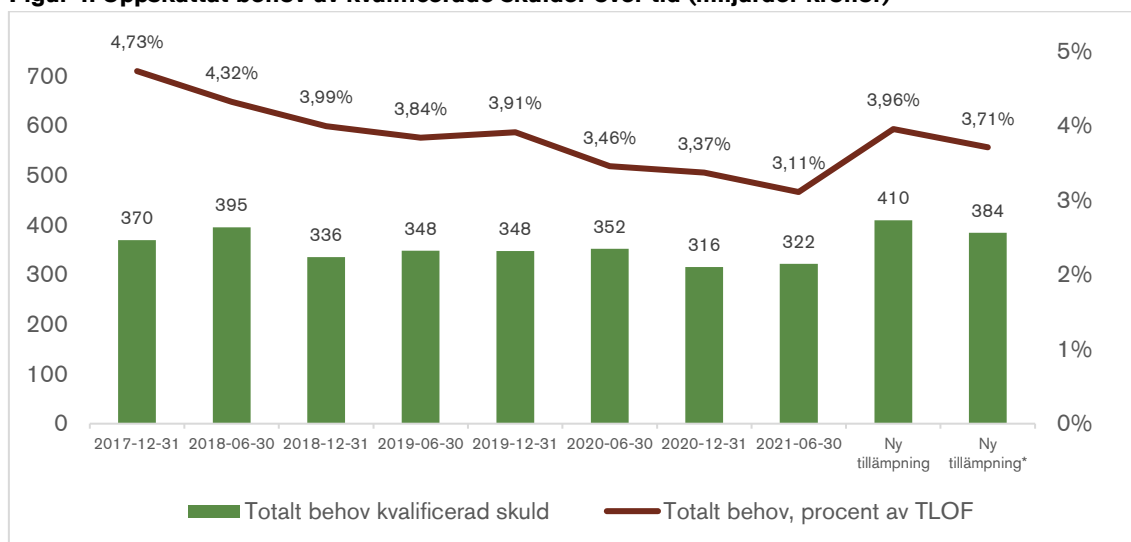
Totalt behov av kapitalbas och kvalificerade skulder antas stiga från 812 miljarder kronor till 906 miljarder kronor. Som beskrivits ovan beror ökningen främst på att Riksgälden avser att tillämpa ett marknadsförtroendepåslag. Företagens behov av efterställda kvalificerade instrument antas enligt ovan beräkning minska från 316 miljarder kronor till 240 miljarder kronor. Det är en effekt av de nivåer av efterställning som ges av det nya regelverket samt avvecklingen av skuldandelsprincipen. Som tidigare beskrivits avser Riksgälden att inte bestämma den riskvägda efterställningen utifrån åtta procent av TLOF. En sådan tillämpning hade enligt denna beräkning inneburit att total nivå på efterställning uppgått till 290 miljarder kronor. Mer än hälften av en sådan ökning (50 miljarder

¹⁴⁸ I denna skattning antas (baserat på historisk data sedan 2017) att ESR håller en marginal (s.k. "management buffert") gentemot kapitalkraven motsvarande 2 procent av TREA. NSR antas hålla en marginal gentemot kapitalkraven motsvarande 3 procent av TREA. Marginalen gentemot skuldandelsprincipen, delkravet på efterställning samt *effektivt* MREL antas vara 2 procent av TREA.

kronor) skulle ha tillskrivits en av de nuvarande resolutionsenheterna (som ett resultat av den tidigare beskrivna variationen i riskdensitet). Resterande del av MREL kan uppfyllas med kvalificerade skulder, vilket antas motsvara 170 miljarder kronor.

Över tid har det uppskattade behovet av kvalificerade skulder främst påverkats av de förändringar som skett för företagens kapitalkrav (samtidigt som Riksgäldens tidigare tillämpning av MREL låg fast). Figur 4 visar uppskattat behov av kvalificerade skulder, utifrån samma antaganden som görs i Figur 3, från december 2017 och framåt. Av figuren framgår att behovet minskat eller varit relativt konstant över tid. Det förklaras av att pelare 1- och pelare 2-kraven har motsvarat en allt mindre del av företagens totala kapitalkrav. Samtidigt har företagens totala tillgångar vuxit, vilket illustreras av att behovet av kvalificerad skuld som procent av TLOF också har sjunkit över den perioden.

Figur 4. Uppskattat behov av kvalificerade skulder över tid (miljarder kronor)

Anmärkning: Uppskattat samlat behov för befintliga resolutionsenheter (ESR och NSR). 2017-12-31 till 2020-12-31 anger emissionsbehov utifrån skuldandelsprincipen. *Uppskattat emissionsbehov från ny tillämpning om pelare 2-vägledningen inte ingår i marknadsförtroendebeloppet. Höger axel anger emissionsbehov i relation till TLOF. Data per 31 december 2020. Källa: Riksgälden.

Att Riksgälden inför ett påslag för marknadsförtroende ska ses mot bakgrund av den utvecklingen.¹⁴⁹ Det totala estimerade behovet, ca 410 miljarder kronor, innebär i stora drag att Riksgälden säkerställer en kapacitet för återkapitalisering som har funnits även tidigare. Som framgår av Figur 4 inbegriper inkludandet av pelare 2-vägledningen i marknadsförtroendepåslaget en effekt på emissionsbehovet på ca 26 miljarder kronor.

Vid utgången av 2020 hade nuvarande resolutionsenheter en total mängd nedskrivningsbar skuld som uppgick till ca 4 547 miljarder kronor, bestående av främst insättningar (icke-garanterade) samt seniora icke-säkerställda obligationer (inklusive obligationer med kortare löptid än ett år). Både utifrån totala behov av kvalificerad skuld (Figur 3 och Figur 4) samt utifrån eventuella tillkommande refinansieringsrisker av detta emissionsbehov (i relation till företagens övriga finansiering) anser

¹⁴⁹ En ytterligare förändring är att det kombinerade buffertkravet inte längre ingår i FAB. Eftersom det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver MREL är den *totala* möjliga kravnivån dock oförändrad.

Riksgälden att den nya tillämpningen av MREL ger en adekvat balans i relation till de samlade kraven som ställs på företagen.

Det är inte entydigt huruvida den samlade effekten av Riksgäldens nya tillämpning av MREL i slutändan kommer innebära en kostnadsökning eller kostnadsminskning för företagen (jämfört med tidigare tillämpning). Efterställda kvalificerade instrument och skulder kan antas vara ca 10-50 baspunkter dyrare än seniora kvalificerade instrument och skulder.¹⁵⁰ Kvalificerade skulder är i sin tur dyrare än annan finansiering såsom säkerställda obligationer och insättningar. Riksgälden konstaterar emellertid att det är den underliggande risken i bankverksamheten som ytterst styr finansmarknadens prissättning. Höga MREL-krav kan därmed bidra till både trygga och lönsamma banker, bl.a. eftersom risken och därmed prissättningen för övrig finansiering sjunker.¹⁵¹ En eventuell total kostnadshöjning av företagets finansiering kan utifrån samma perspektiv förklaras av att den implicita statsgaranti som tidigare har antagits av finansmarknaden (innan resolutionsregelverkets införande) inte längre räknas in.¹⁵²

För dotterföretag (vilka inte bedöms kunna avvecklas genom konkurs eller likvidation) innebär den nya tillämpningen en ökning av internt MREL motsvarande påslaget för marknadsförtroende och det kombinerade buffertkravet. Det kan leda till en viss omfördelning av kostnader inom en koncern. Samtidigt innebär internt MREL ingen omfördelning av verksamhetsrisk inom koncernen. Den totala effekten är därför svår att bedöma även för denna förändring. För samtliga övriga företag (vilka bedöms kunna avvecklas genom konkurs eller likvidation) innebär Riksgäldens nya tillämpning ingen förändring.

MREL är viktigt inte enbart för att säkerställa ett ordnat resolutionsförfarande, utan värnar även finansiell stabilitet och verkar krisförebyggande genom att uppmuntra till en sund riskhantering, transparens och en därigenom stärkt marknadsdisciplin. Genom den nya tillämpningen av MREL säkerställer Riksgälden att svenska företag fortsatt är föremål för ändamålsenliga krav som värnar finansiell stabilitet. Det är även positivt för de svenska företagen, som fortsatt kan gynnas av en hög trovärdighet i sin verksamhet och på finansmarknaden.

¹⁵⁰ Baserat på data över de emissioner som hittills har gjorts av svenska företag (givet samma löptid, emissionsvolym m.m.) och över perioder där marknaden inte upplever exceptionella omständigheter till följd av exempelvis externa chocker.

¹⁵¹ Olika ratinginstitut har därför också omgraderat svenska bankers skuldinstrument, se t.ex. Moody's investors service, 20 april 2018.

¹⁵² Se t.ex. Blix Grimaldi, Crosta, David & Linder, *Värdet av en implicit statlig garanti för storbanker*, FI-analys Nr 15, 22 januari 2019.

Indikativa beräkningar av MREL

För att illustrera effekterna av Riksgäldens avsedda tillämpning av MREL har nedan illustrativa beräkningar gjorts. Beräkningarna bygger på hypotetiska resolutionsenheter och dotterföretag enligt Tabell 8.¹⁵³ I tabellen framgår även de olika komponenter som ligger till grund för beräkningarna.

Tabell 8. Indikativ data för beräkning av MREL

Företag	P1	P2R	P2G	CBR	CCyB	Påslag marknadsförtroende	LRE
Hypotetisk ESR	8,00%	2,00%	1,00%	6,80%	0,30%	7,50%	3,00%
Hypotetisk NSR	8,00%	2,00%	1,00%	2,80%	0,30%	3,50%	3,00%
Hypotetiskt dotterföretag	8,00%	2,00%	0,00%	2,50%	0,00%	2,50%	3,00%

Anmärkning: P1 anger pelare 1-krav. P2R anger pelare 2-krav. P2G anger pelare 2-vägledning. CBR anger kombinerat buffertkrav. För ESR antas CBR bestå av en systemriskbuffert (3 procent), en OSII-buffert (1 procent), en kapitalkonserveringsbuffert (2,5 procent) samt CCyB. För NSR och dotterföretag består CBR av en kapitalkonserveringsbuffert (2,5 procent) och CCyB. CCyB anger kontracyklisk buffert. Påslag för marknadsförtroende beräknas som CBR minus CCyB plus P2G. LRE anger bruttosoliditetskrav.

Externt MREL för resolutionsenheter

Nedan beskrivs indikativa nivåer för MREL, inklusive efterställning, för en hypotetisk ESR och NSR.¹⁵⁴

MREL beräknas i enlighet med vad som framgår av avsnitt 3. För riskvägt MREL utgörs FAB av pelare 1- och pelare 2-kraven. ÅKB utgörs av pelare 1- och pelare 2-kraven och ett påslag för marknadsförtroende. Påslaget för marknadsförtroende utgörs av det kombinerade buffertkravet minus den kontracykliska bufferten plus pelare 2-vägledning. Vid beräkningen för icke riskvägt MREL utgörs FAB av 3 procent av LRE och ÅKB av 3 procent av LRE.

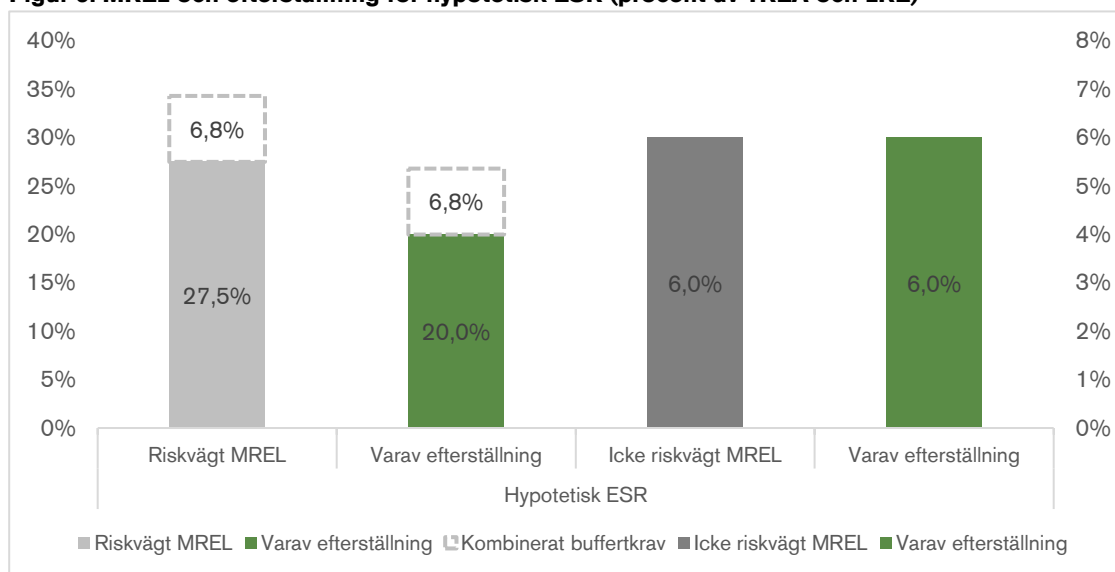
Krav på efterställning beräknas i enlighet med vad som framgår av avsnitt 4. Den riskvägda efterställningen beräknas enligt den s.k. tillsynsformeln, med avräkning för det kombinerade buffertkravet. Icke riskvägd efterställning är beräknat utifrån åtta procent av TLOF, men begränsas av storleken på icke riskvägt MREL (6 procent av LRE).¹⁵⁵

Eftersom det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver det riskvägda kravet på MREL och efterställning redovisas denna buffert i exemplet nedan ovanpå de två kvoterna. Det ger den totala nivå av kapitalbas och kvalificerade skulder som behövs för att uppfylla de två riskvägda kvoterna.

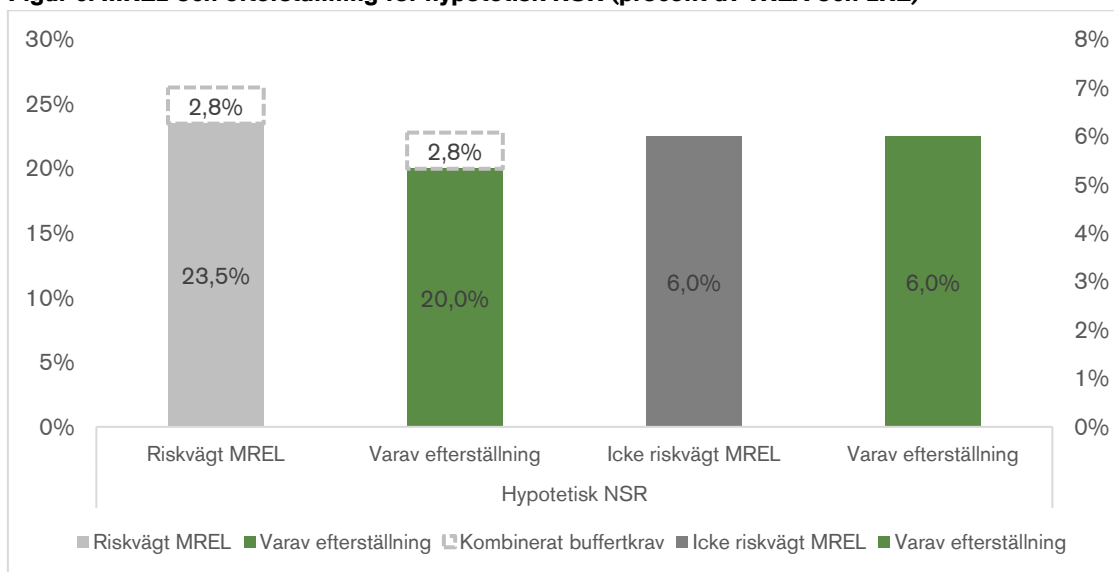
¹⁵³ För dessa beräkningar motsvarar ESR en hypotetisk storbank, och NSR ett hypotetiskt mellanstort institut. Pelare 1-krav och LRE ges av lag. Övriga komponenter i Tabell 8 har antagits utifrån utgångspunkterna i FI:s promemoria *Nya kapitalkrav för svenska banker*, FI dnr 20-20990.

¹⁵⁴ För övriga företag som är föremål för externt MREL, dvs. företag som inte är resolutionsenheter och inte ingår i en resolutionsgrupp, redovisas inga indikativa nivåer eftersom MREL för dessa företag kommer att begränsas till FAB och därmed inte överstiga företagets kapitalkrav.

¹⁵⁵ Under förutsättning att åtta procent av TLOF är högre än sex procent av det icke riskvägda exponeringsmättet. Det gäller generellt för svenska företag.

Figur 5. MREL och efterställning för hypotetisk ESR (procent av TREA och LRE)

Anmärkning: Riskvägd nivå återges på vänster axel, icke riskvägd nivå återges på höger axel. Riskvägt och icke riskvägt MREL beräknat i enlighet med avsnitt 3. "Varav efterställning", beräknat i enlighet med avsnitt 4, anger nivån av efterställning som en del av respektive MREL-krav. Det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver de riskvägda kvoterna för MREL och efterställning.

Figur 6. MREL och efterställning för hypotetisk NSR (procent av TREA och LRE)

Anmärkning: Riskvägd nivå återges på vänster axel, icke riskvägd nivå återges på höger axel. Riskvägt och icke riskvägt MREL beräknat i enlighet med avsnitt 3. "Varav efterställning", beräknat i enlighet med avsnitt 4, anger nivån av efterställning som en del av respektive MREL-krav. Det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver de riskvägda kvoterna för MREL och efterställning.

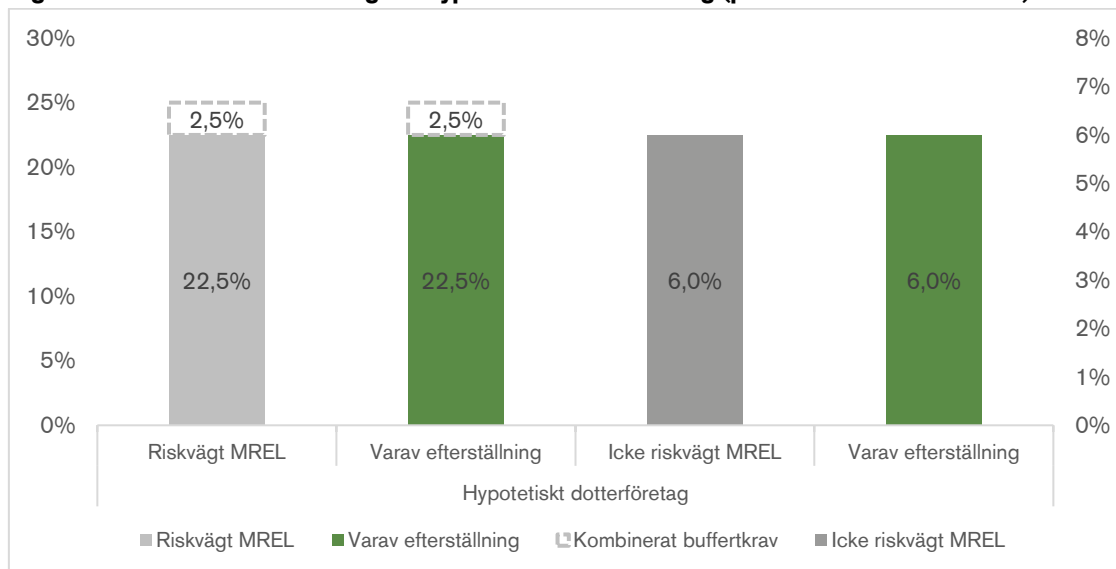
Internt MREL

Nedan redovisas indikativa nivåer av internt MREL och efterställning för ett hypotetiskt dotterföretag vars MREL inte är begränsat till FAB. Beräkningen baseras på de komponenter som framgår i avsnitt 3. För riskvägt MREL utgörs FAB av pelare 1- och pelare 2-kraven. ÅKB utgörs av pelare 1- och pelare 2-kraven och ett påslag för marknadsförtroende. Påslaget för marknadsförtroende utgörs

av det kombinerade buffertkravet minus den kontracykliska bufferten plus pelare 2-vägledning (kontracyklisk buffert och pelare 2-vägledning antas vara noll i detta exempel). Vid beräkningen för icke riskvägt MREL utgörs FAB av 3 procent av LRE och ÅKB av 3 procent av LRE.

Internt MREL är fullt ut efterställt. Det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver det riskvägda kravet.

Figur 7. MREL och efterställning för hypotetiskt dotterföretag (procent av TREA och LRE)

Anmärkning: Riskvägd nivå återges på vänster axel, icke riskvägd nivå återges på höger axel. Riskvägt och icke riskvägt MREL beräknat i enlighet med avsnitt 3. "Varav efterställning", beräknat i enlighet med avsnitt 4, anger nivån av efterställning som en del av respektive MREL-krav. Det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver de riskvägda kvoterna för MREL och efterställning.

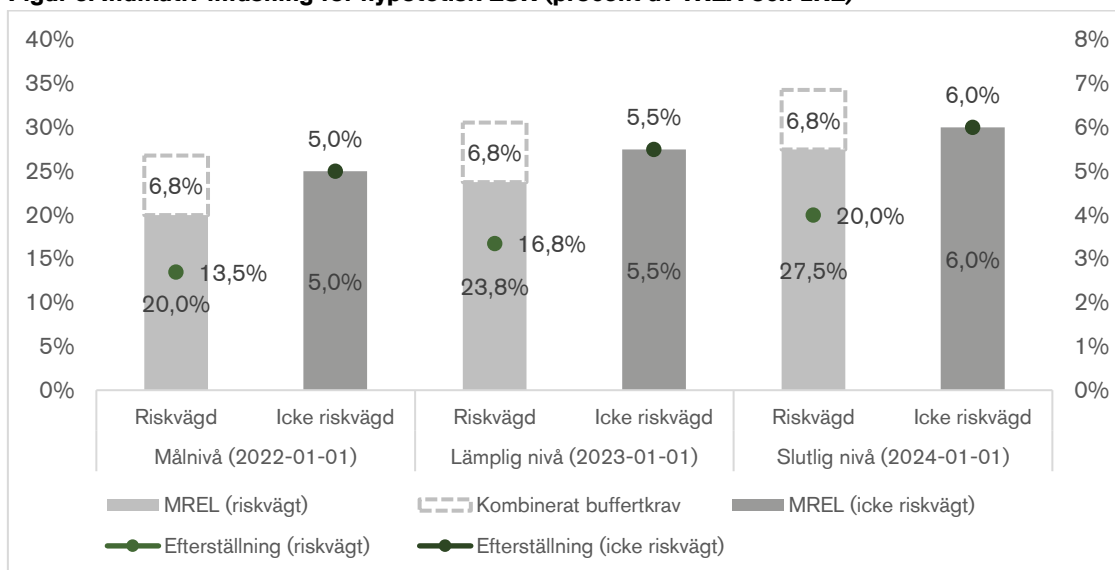
Infasning

Externt MREL för resolutionsenheter

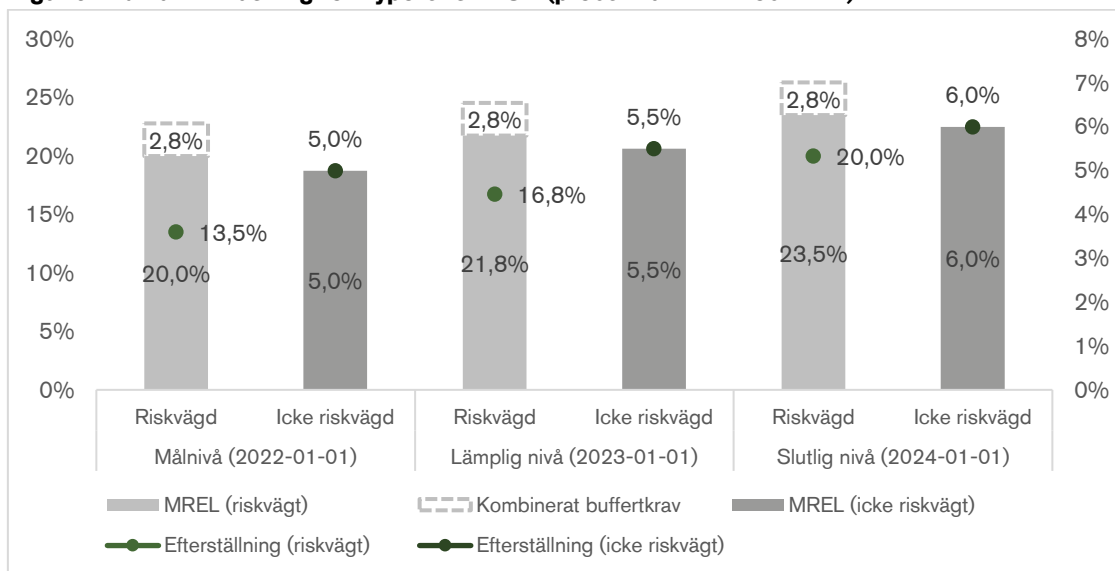
Nedan beskrivs den infasning av MREL som framgår av avsnitt 5, baserat på de indikativa nivåer för MREL och efterställning som återges ovan.

Riskvägt MREL respektive icke riskvägt MREL för ESR och NSR, per 1 januari 2024, motsvarar slutliga indikativa nivåer. Per 1 januari 2022 beräknas riskvägt MREL med avräkning för påslaget för marknadsförtroende. Icke riskvägt MREL motsvarar den miniminivå som ska uppfyllas per den 1 januari 2022. Efterställning per 1 januari 2022 motsvarar också de miniminivåer (riskvägt respektive icke riskvägt) som ska uppfyllas.

Eftersom infasningen ska ske linjärt uppgår den lämpliga nivån för MREL och efterställning, per den 1 januari 2023, till hälften av mellanskillnaden mellan målnivån 1 januari 2022 och MREL 1 januari 2024. Dubbelräkningsförbudet fasas inte in och ska således alltid uppfyllas utöver riskvägt MREL och riskvägd efterställning.

Figur 8. Indikativ infasning för hypotetisk ESR (procent av TREA och LRE)

Anmärkning: MREL och efterställning enligt indikativa beräkningar. Riskvägd nivå återges på vänster axel, icke riskvägd nivå återges på höger axel. Det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver de riskvägda kvoterna för MREL och efterställning. Målnivån för riskvägt MREL uppgår till slutlig nivå minus påslaget för marknadsförtroende. Målnivån för icke riskvägt MREL uppgår till det icke riskvägda minimikravet. Målnivåerna för efterställning uppgår också till respektive minimikrav (riskvägt och icke riskvägt). Den lämpliga nivån är beräknad utifrån hälften av mellanskillnaden mellan målnivån och den slutliga nivån.

Figur 9. Indikativ infasning för hypotetisk NSR (procent av TREA och LRE)

Anmärkning MREL och efterställning enligt indikativa beräkningar. Riskvägd nivå återges på vänster axel, icke riskvägd nivå återges på höger axel. Det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver de riskvägda kvoterna för MREL och efterställning. Målnivån för riskvägt MREL uppgår till slutlig nivå minus påslaget för marknadsförtroende. Målnivån för icke riskvägt MREL uppgår till det icke riskvägda minimikravet. Målnivåerna för efterställning uppgår också till respektive minimikrav (riskvägt och icke riskvägt). Den lämpliga nivån är beräknad utifrån hälften av mellanskillnaden mellan målnivån och den slutliga nivån.

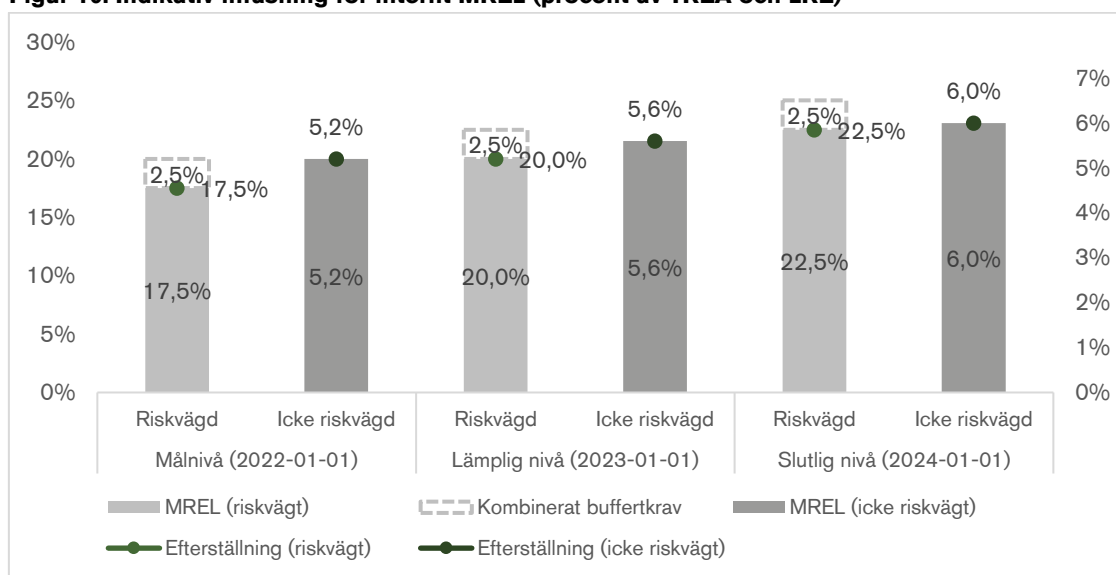
Internt MREL

Infasningen för dotterföretag sker på motsvarande sätt som för ESR och NSR, dvs. med en målnivå den 1 januari 2022, en lämplig nivå den 1 januari 2023 och en slutlig nivå den 1 januari 2024. Eftersom inga minimikrav finns att utgå från, bestäms målnivån istället utifrån de tidigare krav som

dotterföretag har varit föremål för. Det motsvarar en riskvägd nivå med avdrag för påslaget för marknadsförtroende samt avdrag för det kombinerade buffertkravet (det kombinerade buffertkravet ska dock uppfyllas utöver riskvägt MREL).

Målnivån för icke riskvägt MREL utgår från riskvägt MREL minus påslaget för marknadsförtroende, omräknat i procent av det icke riskvägda exponeringsbeloppet (LRE). I nedan exempel motsvarar detta 5,2 procent av LRE. Dubbelräkningsförbudet fasas inte in och ska således alltid uppfyllas utöver riskvägt MREL.

Figur 10. Indikativ infasning för internt MREL (procent av TREA och LRE)

Anmärkning: MREL och efterställning enligt indikativa beräkningar. Riskvägd nivå återges på vänster axel, icke riskvägt nivå återges på höger axel. Det kombinerade buffertkravet ska uppfyllas utöver de riskvägda kvoterna för MREL och efterställning. Målnivån för riskvägt MREL uppgår till slutlig nivå minus påslaget för marknadsförtroende och det kombinerade buffertkravet. Målnivån för icke riskvägt MREL uppgår till riskvägt MREL minus påslaget för marknadsförtroende. Den lämpliga nivån är beräknad utifrån hälften av mellanskillnaden mellan målnivån och den slutliga nivån.

Riksgälden arbetar för att statens finanser hanteras effektivt och att det finansiella systemet är stabilt. Riksgälden spelar därmed en viktig roll både på finansmarknaden och i samhällsekonomin.

Besöksadress: Olof Palmes gata 17 | Postadress: 103 74 Stockholm | Telefon: 08 613 45 00
E-post: riksgalden@riksgalden.se | Webb: riksgalden.se